

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Omatoimisen harrastustoiminnan merkitys nuorten ryhmille

- tanssia omin voimin

Ami- Elina Nygård

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Arvioitavaksi jättämisaika 05 / 2018

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Ami- Elina Nygård	Sivumäärä 55 ja 2 liitesivua
Työn nimi Omatoimisen harrastustoiminnan merkitys nuorten ryhmille - tanssia omin voimin	
Ohjaava(t) opettaja(t) Eevastiina Gjerstad ja Juha Niiranen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Helsingin kaupunki, Nuorisopalvelut, Pasilan nuorisotyöyksikkö, Pasilan nuorisotalo	
Tiivistelmä <p>Tämä opinnäytetyö tutkii tanssia harrastavien omatoimiryhmien toiminnan merkityksellisyyden kokemuksia. Omatoimiryhmät toimivat itsenäisesti ilman ohjaajaa ja opinnäytetyössäni pyrin selvittämään millainen motivaation merkitys on tässä harrastustoiminnassa sekä miten omatoimiryhmien oppiminen tapahtuu. Tietoperusta pohjautuu kulttuuriseen nuorisotyöhön, sosiokulttuuriseen innostamiseen, motivaatioon ja oppimiseen. Opinnäytetyössä myös selvitan, kuinka tiloja saataisiin enemmän nuorten omatoimiryhmien käyttöön.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena on tuoda esiin, millaisia merkityksiä haastattelemani nuorten ryhmät antavat omatoimiselle tanssitoiminnalle. Tutkin merkityksiä motiivien ja Edward L. Decin ja Richard M. Ryanin itseohjautuvuuden teorian psykologisten perustarpeiden kautta. Itseohjautuvuuden teoriassa keskiössä ovat autonomia, kyvykkyys ja yhteisöllisyys. Itseohjautuvuuden teoriaan on viimeisten Frank Martelan yhteistyössä Richard M. Ryanin tekemien tutkimusten mukaan liitetty neljäs perustarve - hyväntekeminen.</p> <p>Laadullisessa opinnäytetyössä aineistonkeruumenetelmänä ovat teemahaastattelut ja havainnointi. Teemahaastatteluun osallistui yhdeksän 14 -18-vuotiasta nuorta, jotka tanssivat kolmessa erilaisessa tanssin omatoimiryhmässä Pasilan nuorisotalolla. Haastattelut tehtiin 2- 5 nuoren ryhmähaastatteluna.</p> <p>Tuloksista nuosi esille nuorten omanlaisen ja omatahtoisen tekemisen tarve, jossa merkityksellistä on yhteisön jäsenenä toimiminen, osallisuus ja hyväntekeminen. Oppinen omatoimiryhmissä tapahtuu epämuodollisen oppimisen ja mallintamisen kautta. Nuoret luovat uutta omin ehdoin sekä tukevat ja opettavat ryhmän jäseniä tanssiharrastuksessa. Kulttuurisen nuorisotyön kontekstissa myös esiintymismahdollisuuksien järjestäminen kaupungin puolelta on heille tärkeää. Haastattelemani nuoret haluavat tuoda tekemisensä esille,kokea itse ja antaa toisille elämyksiä.</p> <p>Opinnäytetyö tarjoaa nuorten kanssa työskenteleville tietoa siitä, miksi nuoret harrastavat omatoimisesti, millainen merkitys omatoimisella harrastustoiminnalla nuorille on sekä miten osallisuus toteutuu toiminnassa. Opinnäytetyön tuloksia voi hyödyntää laajemmin omatoimiryhmien toiminnan kehittämisessä.</p> <p>Tilajana opinnäytetyössä on Helsingin kaupunki, Nuorisopalvelut, Pasilan nuorisotyöyksikkö, Pasilan nuorisotalo.</p>	
Asiasanat etsi 3-7 asiasanaa osoitteesta http://finto.fi/ysa/fi/ motivaatio, itseohjautuvuus, kulttuurinen nuorisotyö, sosiokulttuurinen innostaminen, osallisuus, tanssi, omatoiminen harrastaminen	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Ami- Elina Nygård	Number of Pages 55 and 2 attachment pages
Title Meaning of the self-made dance hobby for the young person groups- dance with your own power	
Supervisor(s) Eevastiina Gjerstad and Juha Niiranen	
Subscriber and/or Mentor the City of Helsinki Youth Services, Pasila Youth Work Unit, Pasila Youth House	
<p>Abstract</p> <p>This thesis research the meaning of a self-made hobby by motivations, self-determined learning, cultural youth work and sociocultural inspiration and try to find out how it is easier to self-made groups to participate.</p> <p>The objective of this thesis is to find out what does the self-made dance hobby mean for young people I was interviewed. I research motivations and meanings from Edward L. Deci's and Richard M. Ryan's self-determination theory point of view. There are three basic psychological needs in that theory: autonomy, relatedness and competence. According to recent studies by Frank Martela co-operated with Richard M. Ryan there is also fourth psychological basic need - benevolence.</p> <p>This is a qualitative thesis which research methods are theme interview and observation. The questionnaire of theme interview was answered by nine young people between 14-18 ages who dance in three different self-made groups without youth leader in Pasila Youth House. Young people were interviewed in 2- 5 person groups.</p> <p>Based on the result of this thesis it seems that it is really important to young people to have the right to learn and dance with they own way. They wanted to learn and develop their skills with freedom, help each other and in that way relatedness and benevolence come true. They learn by modeling and informal way. In context of cultural Youth work it is important to support self-made groups and give them possibilities to perform. These young people want to express themselves and take over experiences for other people. They can teach and help each other via self-made dance hobby.</p> <p>The aim of this thesis is to provide for youth workers working among the youth more in - depth understanding how essential self-made hobbies are, why these young people want to dance on their own and how participation works out in these groups. The results of this thesis can be utilized in developing or organizing self-made groups.</p> <p>This thesis is subscribed by the City of Helsinki Youth Services, Pasila Youth Work Unit, Pasila Youth House</p>	
Keywords motivation, self-determination, cultural youth work, sociocultural inspiration, participation, dance, self-made hobby	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 NUORISOPALVELUT	7
2.1 Organisaatorakenne	7
2.2 Helsingin kaupunkistrategia	8
2.3 Tanssitoiminta Pasilan nuorisotalolla	9
3 TIETOPERUSTA	9
3.1 Kulttuurinen nuorisotyö	10
3.2 Osallisuus ja kulttuurinen osallistaminen	11
3.3 Sosiokulttuurinen innostaminen	11
3.4 Tanssi	13
3.5 Motivaatio ja motiivit	15
3.6 Oppiminen	19
4 TILAT	22
4.1 Tilojen käyttövuorot	22
4.2 Tilat nuorille ja nuorten ryhmille	23
4.3. Markkinointi	26
5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	27
5.1 Ryhmien motivaatio	30
5.2 Omatoiminen oppiminen	32
5.3 Tanssin merkitys	34
5.4 Esiintyminen	42
5.5 Raha ja vanhempien tuki	45
6 POHDINTA	47
LÄHTEET	50
LIITTEET	56
Liite 1 Kysymykset tanssin omatoimiryhmille	56
Liite 2 Haastattelu- ja kuvauslupa	57

1 JOHDANTO

Valitsin tanssin omatoimiryhmät tutkimuskohteeksi, koska toimin nuoriso-ohjaajana ohjattua tanssitoimintaa järjestävällä nuorisotalolla. Tanssitiloja on yhä enemmän tiedusteltu omatoimiseen käyttöön ja halusin selvittää ja ymmärtää, mistä on kyse, kun nuoret haluavat tanssia itsenäisesti. Haastattelemiani nuorten omatoimiryhmiä yhdistävät yhteisenä kiinnostuksen kohteena tanssi, jonka toteuttamisessa he haluavat kehittyttyä omalla tavallaan. Tanssiryhmät ovat itsenäisesti ja omasta aloitteestaan varanneet tilan ja suunnitelleet tavoitteet toiminnalleen. Heidän toimintaansa liittyy myös kaupunkitilan haltuunotto ja tilojen muokkaaminen omalle toiminnalle sopivaksi. Kaupunkitilan saaminen paremmin kaupunkilaisten käyttöön on myös yksi Helsingin kaupungin kaupunkistrategian 2017- 2021 tavoitteena.

Yhteiskunnallisesti viime aikoina huolta on herättänyt nuorten vähenevä liikunnan harrastaminen drop out-ilmiönä. Varsinkin teini-ikäiset nuoret keskeyttävät harrastamisen. (Liikanen, Harinen, Kuninkaanniemi, Rannikko & Ronkainen 2013, 9.)

Tanssi on monitahoinen laji, joka näkökulmasta riippuen usein jaetaan liikunnan tai taiteen koulukuntiin (Anttila 1994, 11). Tanssin omatoiminen harrastaminen voi olla vaihtoehtona perinteiselle ohjatulle harrastamiselle. Omatoimista harrastusta ei välttämättä koeta liikunnaksi tai taiteeksi, sillä toiminnalla ei ole pakotettua muotoa. Suurin osa haastatelluista nuorista kävi myös ohjatuilla tanssitunneilla, mutta heillä oli selkeä tarve myös omatoimiseen harrastamiseen. Itse tehdessä, suunnitellessa ja arvioidessa osallisuuden tunne vahvistuu eikä tekeminen jää osallistumisen asteelle. Kun ihminen on osa yhteisöä, toimii osana yhteisöä ja tuntee kuuluvansa yhteisöön, on kyse osallisuudesta (Nivala & Ryynänen 2013, 26).

Tanssin on todettu viimeisten ammattitanssijoille tehdyn tutkimuksen mukaan myös vaikuttavan positiivisesti mielen hyvinvointiin, oman tyylin löytyessä tanssi vie mukanaan. Tanssi ilmaisumuotona voi tulevaisuudessa auttaa mielialojen tasapainottumisessa ja vakavienkin muistisairauksien hoidossa. (Poikonen

2017; Poikonen 2018, 4.) Haastatteleman nuoret kertoivat tanssin avulla pääsevänsä pois mieltä painavista asioista, tanssiessa ikävät asiat unohtuvat.

Käytän opinnäytetyössäni nuorten täysin omin ehdoin ilman ohjaajaa toimivista nuorten ryhmistä nimeä omatoimiryhmä erottaakseni heidät nuorten omaehtoisista ryhmistä, jotka harrastavat ohjaajien läsnä ollessa. Sanakirjan mukaan omatoiminen tarkoittaa itsenäisesti toimivaa, oma-aloitteista ja aktiivista. Omaehtoisuudella tarkoitetaan ohjaamatonta, spontaania ja itsestään viriävää tekemistä tai toimintaa. (Kotimaisten kielten keskus 2018.)

Tanssi liittyy vahvasti kulttuuriseen nuorisotyöhön, johon sosiokulttuurinen innostaminen on vahvasti kytköksissä. Selvitän opinnäytetyössäni, ovatko tanssia omatoimisesti harrastavat nuoret löytäneet itselleen merkityksellistä toimintaa ja yhteisön, jossa voivat toteuttaa itseohjautuvasti toimintaansa, olla aktiivisia ja vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Sosiokulttuurisen innostamisen kautta nuoret pystyvät luomaan omaa toimintaa uutta luoden kaupungin ja ohjaajien ollessa toiminnan mahdollistajia tilan käyttöön liittyvissä kysymyksissä. Vapaa-ajalla tapahtuvan harrastamisen tulokset näkyvät itse tehdyissä koreografioissa ja ryhmien tuottamissa esityksissä, joista osa pyrkii myös yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen.

Etsin opinnäytetyössäni vastausta kysymykseen, miksi nuoret harrastavat omatoimisesti ja mitä omatoiminen harrastaminen nuorten ryhmille merkitsee. Harrastuksen syyhyn ja merkitykseen etsin vastausta motivaation perustana olevien motiivien kautta. Myös omatoimiryhmien oppimisen tapa on kiinnostuksen kohteenani: miten he oppivat uutta ja kehittyvät, kun heillä ei ole ohjaajaa tuke-
naan.

2 NUORISOPALVELUT

Helsingin kaupungin organisaatiouudistuksessa 1.6.2017 Nuorisoasiainkeskuksen nimi jäi historiaan ja Helsingin kaupungin Nuorisopalvelut aloitti uudessa organisaatiossa Kulttuuri- ja vapaa-ajan toimialaan kuuluvana. Kulttuuri- ja vapaa-ajan toimialan palvelukokonaisuuteen kuuluvat kulttuuri-, liikunta- ja nuorisopalvelut. Jokaisella toimialalla on oma johtaja ja palvelukokonaisuudet palveluineen toimivat kaikkia kaupunkilaisia varten. (Helsingin kaupunki 2018.) Nuorisolain mukaisesti alle 29-vuotiaat kaupunkilaiset kuuluvat nuorisopalveluiden piiriin (Nuorisolaki 2016, 3 §). Nuorisopalveluiden toiminta-ajatuksena on muun muassa tarjota nuorille valtaa ja vastuuta sekä auttaa nuoria muuttamaan ja käyttämään Helsinkiä. (Helsingin kaupunki 2018.)

Nuorisopalveluiden visiona on, että kaupunki on nuorille kiva paikka. Helsinki kivana paikkana saavutetaan, kun nuorella on kavereita ja tekemistä ja nuori on muille tärkeä. Helsinkiläinen nuori osaa katsoa maailmaa toisen silmin. (Laitio 2015.)

2.1 Organisaatorakenne

Nuorisopalvelut jakautuu kolmeen osastoon; itäiseen, läntiseen ja pohjoiseen nuorisotyön osastoon. Osastoiden alle kuuluvat alueellisen ja kohdennetun työn palvelut, projektit ja hankkeet. Alueelliset palvelut on jaettu yksiköihin, joihin kuuluu kaksi tai useampi toimipiste, jotka pääosin ovat nuorisotaloja. Kulttuurisen nuorisotyön osasto ja tapahtumayksikkö kuuluvat läntisen nuorisotyön osastoon. (Kulttuuri- ja vapaa-ajan toimiala 2018.)

Pasilan nuorisotyöyksikkö kuuluu pohjoisen nuorisotyön osaston alle. Yksikköön kuuluvat Arabian, Koskelan ja Pasilan nuorisotalot sekä Kumpulan koulukasvitarha. Yksikkö on alueellisiin palveluihin kuuluva ja profiloitui Nuorisoasiainkeskuksessa 2014 aloitetun suunnantarkistuksen pohjalta kulttuurisen nuorisotyön ja ympäristökasvatuksen kehittämisvastuuseen ja kärkihankkeeseen. Suunnantarkistuksessa valmistauduttiin tulevaan viraston omaan organisaatiouudistuk-

seen haastatteleamalla nuoria ja suunnantarkastuksen edetessä työntekijät yhdessä toiminnanjohtajan kanssa valitsivat oman yksikön kärkihankkeet. (Nuori-soasiainkeskus 2016.) Pasilan nuorisotyöyksikössä tehdään kulttuurista nuorisotyötä, Pasilassa Dance Action- tanssitoiminnassa ja pelitalotoiminnassa sekä Arabiassa musiikkitoiminnassa. Kumpulan koulukasvitarhassa toteutuu Ympäristökasvatus. Pasilan nuorisotyöyksikön perustoiminnassa sekä yksikön tapahtumissa kulttuurinen nuorisotyö näkyy vahvana.

2.2 Helsingin kaupunkistrategia 2017- 2021

Helsingin kaupunkistrategian yksi kunnianhimoinen tavoite on olla maailman toimivin kaupunki. Toimivassa kaupungissa elämä on mukavaa ja vaivatonta ja siinä on paljon vahvuuksia. Toimiva kaupunki on asukas - ja käyttäjälähtöinen ja kaikilla tulee olla mahdollisuus kokemusrikkaaseen ja laadukkaaseen elämään. Kaupungissa on jokaisella oltava mahdollisuus itsensä toteuttamiselle, maailman toimivimmassa kaupungissa on tilaa luovuudelle ja uuden mahdollistamiselle. Kaupungissa tulee olla myös mahdollisuus tehdä vaikuttavia tekoja. (Helsingin kaupunkistrategia 2018.) Nuorisopalvelut vastaa tähän haasteeseen omalta osaltaan mahdollistaen osallisuuden kokemuksen ja laadukkaan palvelun nuorille.

Tulevaisuudessa Helsingissä vahvistetaan lasten ja nuorten palveluita ja tavoitteena on, että jokaisella lapsella ja nuorella on harrastus. Asiakas on aina osallinen omassa palvelussaan. (Mt.,.) Pasilan nuorisotyöyksikössä aiemmin maksulliset tanssitunnit muuttuivat maksuttomiksi syksyllä 2017. Nuorille haluttiin tarjota matalan kynnyksen harrastustoimintaa, johon kaikki voivat osallistua sosioekonomisista taustoistaan riippumatta. Tällä päätöksellä harrastustoiminnassa pystytään pitämään jokainen nuori mukana ja ehkäistään syrjäytymistä. Kaupunkistrategian mukaisesti myös varmistetaan, että nuorisopalvelujen tiloja on helppo käyttää. Tilat ovat nuorten, asukkaiden, järjestöjen ja nuorten ryhmien käytössä.

2.3 Tanssitoiminta Pasilan nuorisotalolla

Pasilan nuorisotalolla on avoimia ohjattuja tanssitunteja seitsemän tuntia viikossa. Nuorisoasiainkeskus nimesi tanssikoordinaattorin vuonna 2016 kehittämään ja yhtenäistämään kaupungin tanssitoimintaa ja tanssitunteja lisättiin useampaan kaupunginosaan. Tanssitunteja Nuorisopalveluissa ohjaavat pääosin nuoret 17- 19- vuotiaat tuntiohjaajat, jotka ovat käyneet Nuorisopalveluiden tanssiohjaajien tanssikoulutuksen. Pasilassa on tanssitoiminnasta vastaava nuorisohjaaja ja tuntiohjaaja, jotka ohjaavat diskotanssikoulutusryhmiä.

Osa järjestöistä ja yhdistyksistä on varannut tanssisalin toimintakaudelleen koko vuodeksi ja nuorten omatoimiryhmät ovat vaihtelevasti löytäneet jäljelle jäävän ajan salia varatakseen. Tanssin omatoimiryhmistä osa harjoittelee talolla säännöllisesti 1-3 tuntia viikossa, osa varaa tilaa lyhyemmäksi aikaa treenatakseen esimerkiksi tulevaan yksittäiseen tapahtumaan. Omatoimiryhmät tulevat talolle käyttövuoropäätöksen saatuaan omilla avainkortillaan ja heidän treeneistään jää kuittaus kävijävihkoon.

Nuorisotilojen on sanottu olevan poikavaltaisia ja toiminnot kiinnostavat poikia tyttöjä enemmän. Taloihin on perustettu tyttöjen huoneita ja tyttökerhoja. (Kiilakoski, Kivijärvi, Gretscher, Laine & Merikivi 2011,69.) Tanssitoiminta kiinnostaa tyttöjä Pasilassa poikia enemmän ja ohjattujen tuntien osalta tytöt ovat vallanneet tanssitilan. Myös omaehtoisen tanssitoiminnan salikäyttö on tytöillä. Omatoimiryhmissä, joita haastattelin, ei ollut poikia mukana. Nuorisobarometrin tutkimuksissa, joissa nuoret ovat itse saaneet määritellä mitä pitävät liikuntana, tanssi nousi sijalle kymmenen suosituimmuusmääritelmässä vuoden 2016 tuloksissa. Tanssin suosio on havaittu 2012 tuloksista lähtien tyttöjä ja nuoria naisia kiinnostavana liikuntamuotona. Tanssi mainitaan olevan myös elämäntapalaji. Tanssi elämäntapalajina kertoo tanssin moninaisista puolista, tanssi on monitahoisesti tulkittavissa. (Merikivi, Myllyniemi & Salasuo 2016, 89- 94.)

3 TIETOPERUSTA

Avaan seuraavassa opinnäytetyöhöni liittyvää tietoperustaa ja käsitteitä. Tieto-
perustana toimivat kulttuurinen nuorisotyö, osallisuus ja kulttuurinen osallista-
minen, sosiokulttuurinen innostaminen, tanssi-innostaminen, motivaatio ja op-
piminen.

3.1 Kulttuurinen nuorisotyö

Helsingin kaupungin kulttuurisen nuorisotyön toiminnan suuntaviivat 2007-
2010 määrittelee kulttuurisen nuorityön olevan luovaa osaamista, osallistumista
tukevaa, oppimista edistävää, omaehtoista ja vahvistavan nuoren ilmaisutaitoa.
Nuoret ovat subjektina tekemisessä. (Nuorisoasiainkeskus 2007, 3.) Ohjatussa
taiteen tekemisessä on tärkeää laadukkuus ja nuorten tekemisen, omaehtoi-
suuden ja ilmaisun tarpeen huomioiminen (Laine, Gretscher, Siivonen, Hirsjärvi
& Myllyniemi 2011, 102).

Kulttuurisessa nuorityössä osallisuus on keskiössä. Perustehtävänä on kehittää
nuorten ilmaisua, jossa teatteri, musiikki, tanssi ja kädentaidot ovat olleet kes-
keiset toimintamuodot. (Ruotsalainen 2014, 173,178.) Kulttuurisessa nuoriso-
työssä huomioidaan nuoren elämäntilanne ja tärkeää on myös henkisen ja fyy-
sisen tilan antaminen nuorille itselleen ja nuorten ryhmille. Kulttuurisessa nuori-
sotyössä nuorilla on mahdollisuus kokea ja toteuttaa kulttuuria, oppia uutta ja
vahvistaa omia taitoja myös toisten hyväksi. Tanssi on aktiivinen kulttuurinen
ilmiö. (Laurio 2017.)

Kilpailut kuuluivat kulttuurisen nuorisotyön henkeen pitkään. Kilpailu-
nimikkeestä siirryttiin kuitenkin katselmus-nimen käyttöön. Vuodesta 2001 ni-
mellä Nuori kulttuuri- joka aiemmin tunnettiin Nuorison taidetapahtumana – on
järjestänyt vuosittain Loiste festarin, jossa vaihtelevat vuorovuosin musiikki, te-
atteri ja tanssi. Nuoret saavat alakohtaisilta ammattiraadeilta palautteen. Tähän
valtakunnalliseen tapahtumaan valitaan nuoret alueittain. (Ruotsalainen 2014,
168- 169.) Niminä tapahtuman eri lajit ovat nykyään Sounds, Moves ja Teatris.
(Nuori Kulttuuri 2018.)

Tanssin omatoimiryhmien jäsenet ilmaisevat itseään ja pääsevät näyttämään suunnittelemansa koreografian valmiit esitykset kaksi kertaa vuodessa kulttuurireena Gloriassa järjestettävissä Nuorisopalveluiden kevät- ja joulunäytöksissä. Näytöksessä esiintyvät myös nuorisopalveluiden ohjattujen tuntien osallistujat. Viime vuosina näytöksessä on ollut 30- 35 tanssiesitystä.

3.2 Osallisuus ja kulttuurinen osallistaminen

Osallisuuden katsotaan olevan usein poliittista vaikuttamista. Anu Gretschelin määritelmän mukaan osallisuuden tunne on voimaannuttavaa ja valtauttavaa, empowermentiä, jossa nuori pitää omaa rooliaan yhteisössä merkittävänä ja tuntee olevansa pätevä toteuttamaan toimintaa osana yhteisöään. Osallisuus voi olla myös osallisuutta omasta elämästä, yhteiskunnasta ja yhteisöstä, jossa osallisuutta ovat itsensä ilmaisu ja toteuttaminen, sosiaaliset tiedot ja taidot, yhteisöön kuulumisen tunne ja oman elämän hallinta, tunne osallisuudesta. (Gretschel 2008a, 245- 246.) Kulttuurinen osallistaminen ja vaikuttaminen ovat myös yhteiskunnallista vaikuttamista ja aktiiviseen kansalaisuuteen kasvamista. Vaikutuskanavina voivat olla erilaiset produktiot ja tuotannot ja luovan toiminnan erilaiset muodot. (Anttila, Haapanen, Myyrä, Mönttinen & Parviainen 2012, 8,16.)

Kulttuurisessa toiminnassa vaikuttamisosallisuus eroaa osallisuuselämäyksestä siten, että nuori kokee olevansa osa toimintayhteisöä ja osallistuu yhteisten asioiden kehittämiseen esimerkiksi osallistumalla projektien suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin koko projektin ajan. (Gretschel 2011, 9.)

Helsingin kaupungin osallisuus- ja vuorovaikutusmalliin on kirjattu kolme osallisuuden periaatetta, jotka ovat koko kaupunkiorganisaatiota koskevia: periaatteet ovat yksilöiden ja yhteisöjen osaamisen ja asiantuntijuuden hyödyntäminen, omaehtoisen toiminnan mahdollistaminen ja yhdenvertaisten osallisuusmahdollisuuksien luominen. (Helsingin kaupunki 2018.)

3.3 Sosiokulttuurinen innostaminen

Leena Kurjen mukaan yksilöt kasvavat ja tulevat yhteiskunnan täysivaltaisiksi jäseniksi toimiessaan yhteisön ja vertaistensa kanssa (Kurki 2010, 202). Osallistuminen ja toiminta lähentävät ihmisiä ja luovat vuorovaikutusta. Ihmiset kasvavat aktiivisiksi toimijoiksi. Sosiokulttuurinen innostaminen tarkoittaa ihmisen osallistumista oman elämänsä ja yhteisönsä aktiiviseen luomiseen ja rakentamiseen sisältäen kolme toisiinsa nivoutuvaa ulottuvuutta: kulttuurisen, pedagogisen ja sosiaalisen. (Kurki 2010, 202- 207.)

Kulttuuri voidaan nähdä opiskeltuna, johon pääsee käsiksi sivistyksen ja koulutuksen kautta annettuna. Vaarana tässä näkemyksessä nähdään, että nuoret saavat asiat annettuina, heille järjestetään valmista toimintaa, eivätkä he ole oman elämänsä subjekteja. (Kurki 2010, 207; 2008, 14, 54.)

Kulttuuri nähdään myös menneisyyteen tukeutuvana sosiaalisena perintönä, jossa yhteisöillä ja kansoilla on oma uniikki elämäntapansa ja kulttuurinsa. Sosiaaliseen perintöön sopeudutaan osin tiedostamattomasti. (Kurki 2008, 54- 55.)

Sosiokulttuurinen innostaminen perustuu kolmanteen, konstruktiiiviseen kulttuurikäsitteeseen, jossa uusi rakentuu vanhaan tukeutuen ilmentäen tietyssä yhteiskunnassa elävien elämäntapaa. Kulttuurin tehtävänä on heijastaa tavoitteita tulevaisuuden tilasta, siitä millaisen tulevaisuuden tulisi olla. (Mt., 54- 55.)

Sosiokulttuurisessa innostamisessa pedagogisuudella tavoitellaan kasvatuksellisuuden avulla kriittisen ajattelun syntymistä, oman vastuun ja motivaation herättämistä, persoonallista kehittymistä ja muutoksia asenteisiin. (Kurki 2010, 208.)

Sosiaalinen ulottuvuus koskee ryhmiä ja yhteisöjä. Avainasemassa ovat osallistuminen ja integroituminen yhteiskuntaan ja niiden kautta laadulliseen muutokseen, transformaatioon pyrkiminen. Sosiaalisuuden ulottuvuus pitää sisällään demokratian ainekset. (Mt., 208.)

Lisääntyneellä vapaa-ajalla on ollut myös vaikutusta innostamisen syntymiseen. Innostaminen on spontaania, luovaa, herkkää ja toimintaan motivoivaa. Innostaminen on vapaata, sitä ei voi mallintaa jokaiseen yhteisöön sopivaksi. Innostaja on esimerkki ja innostaminen on yhteisöllistä. Innostaja toimii yhteisönsä

eteen ja vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Innostamisen avulla pyritään saavuttamaan kulttuurinen demokratia, jossa ihminen on arkielämänsä aktiivinen subjekti ja oman kulttuurinsa tuottaja. (Kurki 2010, 207; Kurki 2008, 13- 14; Foster 2015, 56.) Innostaminen perustuu omaan osallistumiseen, jossa vastuu toiminnasta on osallistujien yhteinen (Kurki 2008, 77).

Tanssin omatoimiryhmät ovat yhteisöjä, jossa nuoret tuntevat toisensa ja heitä yhdistävät yhteiset kiinnostuksen kohteet, kuten tanssi ja musiikki. Omatoimiryhmillä ei ole ohjaajaa innostajana, vaan ryhmän jäsenet toimivat demokraattisesti toisiensa innoittajina. He ovat vastuullisia omasta toiminnastaan ja ovat luoneet toiminnalleen yhteiset tavoitteet.

3.4 Tanssi

Tanssia määritellessä sen voidaan katsoa kattavan kaikki rytmilliset liikkumismuodot, johon kuuluvat sekä sosiaalinen tanssi että taidetanssi. Tanssista puhuttaessa löytyy koulukuntia, jotka jakavat tanssin vastakkaisesti dance as movement tai dance as art -kategorioihin. Näissä tanssin lähestymistavoissa korostetaan tanssia joko luontevana liikunnan osana tai tanssia lähestytään taiteen ja estetiikan osana. (Anttila 1994, 11.) Tanssintutkija Judith Hannah on pyrkinyt tanssin universaaliin määritelmään, jossa tanssi painottuu ihmiselle tyypillisenä käyttäytymisenä, tanssi on tahallista ja tarkoituksellista, muttei kuitenkaan sattumanvaraista kulttuuriseen kontekstiin sidoksissa olevaa toimintaa. (Hoppu 2003, 20- 21.)

FT Raisa Foster on rekisteröinyt Leena Kurjen sosiaaliseen innostamiseen ja Paolo Freiren tunnustuksen pedagogiikkaan pohjautuvan taiteellispedagogisen tanssi-innostamisen käsitteen. Hän puhuu myös liikkumisesta, koska sanana tanssi ajatellaan helposti ”tekniisesti toteutetuksi toiminnaksi” ja näin ajateltuna tanssi saatetaan mieltää korkeakulttuuriseksi taiteeksi, vain harvojen ja lahjakkaimpien saavutettavaksi. (Foster 2015, 10.) Tanssi-innostamisessa ihminen hyväksytään omana arvokkaana itsenään, sellaisena kuin hän on. Valmiita askelsarjoja ei tehdä, tanssi on vapaata ja kuuluu kaikille. (Mt., 17.)

Koska tanssi-innostaminen on rekisteröity ja vaatii ohjaajan, nuorten omatoimiryhmäläiset eivät voi toimia tanssi-innostajina. Totean kuitenkin, että nuoret toimivat vertaisina toisilleen omatoimisen tanssiharrastuksen innostuttajina. Itse asiassa tanssi-innostamisen rekisteröiminen ja ohjaajalähtöisyys luo mielestäni tilanteen, jossa nimenomaan kuljetaan kohti korkeakulttuuria. Kun tanssin pitäisi olla kaikkien saavutettavissa, rekisteröinti luo tilanteen, jossa vain koulutetut ohjaajat opettavat tanssi-innostamista. Tällöin mielestäni helposti käy niin, että tanssi-innostamiseen pääsevät osallistumaan vain harvat ja valitut. Kurjen mukaan taide erilaisine muotoilmaisuuksineen on yksi keskeinen innostamisen menetelmä. Ihmiset voivat ilmaista omia ajatuksiaan, luoda uutta ja osallistua ilmaisullaan yhteiskunnalliseen toimintaan. Kurki tosin toteaa, että innostaminen on monessa maassa ammatti, johon koulutaudutaan, eikä kaikista ole innostajiksi. (Kurki 2008,80,138). Tanssi on taideilmaisun muoto ja mielestäni myös tanssi-innostamisen kuuluisi olla helposti kaikkien saatavilla ja saavutettavissa.

Seuraavaksi avaan lyhyesti tanssilajeja, joita haastattemieni omatoimiryhmien nuoret harrastavat. Haastatellut nuoret kuvaavat alla harrastamaansa tanssilajia omin sanoin.

Hip hop

Hip hopin juuret löytyvät katutanssin pohjalta. Bronxissa B- boy- tanssijat loivat uuden tanssityylin breakin. Hiphop- sanaa on alettu käyttää 1980-luvulla rapin, breakin ja graffitin luomasta yhdistelmästä amerikkalaisen nuorison parissa. (Isomursu 2003, 295- 296.)

” Voiko nyt sanoa et Urban, mut et hip hoppia ja streetiä.”(tyttö 16- vuotta, hip hop)

”Kaikkien streetdance niinku base pohjana on ollu hip hop. ”(tyttö 16- vuotta, hip hop)

K-pop

K-pop on lyhenne sanoista Korean-pop, jolla tarkoitetaan etelä-korealaista populaarimusiikkia. K-pop nousi omaksi lajikseen 1990-luvulla ja on ottanut vaikut-

teita muun muassa rap ja R&B- musiikista. K-popissa olennaista on visuaalisuus, jossa tanssi ja musiikki yhdistyvät ja genrelle olennaista on musiikki- ja tanssivideoiden jakaminen sosiaalisessa mediassa. (Wikipedia 2018.)

”Me tehdään niinku k-poppi koreografiaa. Se on just vähän sillee kaikenlaista. Se on niinku hiphoppia tai sitte semmosta tyttömäistä tai modernii tanssii. Et se vähän silleen riippuu siis ite siitä tanssista” (tyttö 18 -vuotta, k-pop)

Disco

Discodance on fyysinen laji, jossa tarvitaan nopeutta, voimaa ja notkeutta. Laji muistuttaa tanssin, voimistelun ja aerobisin sekoitusta. Discossa yhdistyvät baletin hyppyt, jazz- ja showtanssin piruetit, käsien nopeat iskut ja ojennukset sekä potkut, jotka yhdistetään poreerausten ja pysähdysten kanssa discotanssin nopeaan tempoon. Estetiikka ja kimaltavat asut strassi- ja höyhenkoristuksineen kuuluvat olennaisena osana discodanceen. (Finnish Dance Organization 2018.)

”Mä tykkään siitä lajista tosi paljon. Se on tosiaan niin erilaista kuin muut lajit ja sitte ku just niinku voi pukeutua ja laittaa. Ni kun sinne kisoihin pukeudutaan ja laitetaan, ni mä tykkään siitä just tosi paljon. Se on tosi nopeaa ja sit siinä tarvii niinku olla notkea, et venyvyyttä tarvii.” (tyttö 15-vuotta, disco)

”Se on niin nopeeta ja erilaista, vaikka jotku sanoo, et siitä tulee mieleen vaikka koulun ala-asteen disco. Vaik se on oikeesti ihan erilaista ja sit ne ei oo nähny yhtään, et minkä näköstä se on. Se on just kiva, ku se on niin paljon erilaisempaa kuin joku show tai street. Ne on niinku paljon enemmän tunnettui ainakin jos vertaa.. jos vaikka pukui kattoo, ni onhan ne niin paljon erilaisempii kui...streetissä on jotku verkkarit tai tällaset ja siis discossa on kaiken maailman kimallusta, ne strassit ja tällaset.” (tyttö 14 -vuotta, disco)

3.5 Motivaatio ja motiivit

Movere, liikkuu, on latinan kieltä, josta motivaatio sanana on peräisin. Motivaatiolla tarkoitetaan nykyään käyttäytymistä virittävien ja ohjaavien tekijöiden järjestelmää. Motivaation kantasana on motiivi. Motiivit liittyvät tarpeisiin, haluihin, vietteihin ja palkkoihin sekä sisäisiin yllykkeisiin. (Ruohotie 1998, 36.)

Deci & Ryanin mukaan motiivi tarkoittaa sisäistä paloa, innostusta, joka saa tekemään ja toimimaan kohti päämäärää. Motivaatio on useamman motiivin aikaansaannos, joka voidaan jakaa sisäiseen ja ulkoiseen motivaatioon. Ulkoisessa motivaatiossa palkinnot ovat osa motivaation mielekkyyttä, kun taas sisäistä motivaatiota määrittävät pätevyys - competence ja itsemäärääminen, self - determination. (Deci & Ryan 1985, 239- 311.) Deci & Ryan kehittivät tutkimustensa pohjalta teorian, joka tunnetaan nimellä itseohjautuvuuden teoria ja itsemääräämisen teoria. Itseohjautuvuuden teorian mukaan ihminen on toiminnallinen ja hakeutuu itselle merkittävien ja itseään kiinnostavien asioiden pariin (Martela & Jarenko 2014, 13, Deci & Ryan 2000, 227- 268). Kärkiajatuksena teoriassa on, että ihminen on perusluonteeltaan aktiivinen, motivoitunut ja itseohjautuva (Deci & Ryan 2000). Ihminen asettaa itselleen tavoitteita ja päämääriä, pyrkii suoriutumaan haasteista ja liittyy uudet kokemukset ja oppimansa osaksi minäkuvaan (Vasalampi 2017, 54).

Sisäisesti motivoitunut ei joudu pakottamaan itseään tekemiseen, jolloin tekeminen ei kuormita ihmistä. Sisäinen motivaatio kumpuaa ihmisestä itsestään, saa hänet itselle mielekkäiden asioiden ja tekemisten ääreen. Tekeminen kiinnostaa ja innostaa, eikä rahallisen palkkion kaltaista ulkoista palkkiota odoteta. (Martela & Jarenko 2014,14.) Sisäistä motivaatiota on kahdenlaista: sisäistettyä ja sisäsyntyistä. Sisäistetyssä motivaatiossa tekeminen itsessään on arvokasta, koska ihminen on yhteyksissä itselle tärkeisiin arvomaailmoihin ja päämääriin. Sisäsyntyisessä motivaatiossa ihminen tekee tekemisen riemusta, tekeminen itsessään on innostavaa.(Martela & Jarenko 2016, 32.) Sisäiseen motivaatioon on liitetty myös jännitys ja tuttuus. Motivaatio saattaisikin tällöin olla ulkoinen ja tuttujen ihmisten hyväksyntä olisi tietynlainen palkinto tekemisestä. (Metsämuuronen 1997, 10.)

Ulkoisessa motivaatiossa tekeminen on väline jonkin ulkoisen päämäärän saavuttamiseen. Tekeminen tuntuu pakolta, josta on suoriuduttava ja selviydyttävä. Ulkoisesti motivoitunut tekee tarvittavan, ei enempää.(Martela & Jarenko 2104,14,25.) Myös ulkoista motivaatiota on kahta erilaista: ulkoista ja sisään-otettua kontrollia. Sisään-otetussa kontrollissa ihminen kontrolloi itseään, pakot- tautuu tekemiseen, vaikkei tekeminen huvittaisi. Ulkoisessa kontrollissa tekemi- nen on ulkoapäin kontrolloitua. Palkkiot ja rangaistukset kuuluvat ulkoisen kont-

rollin piiriin. Molempia ulkoisen motivaation muotoja yhdistää se, ettei ihminen koe pääsevänsä toteuttamaan itseään, asiat tuntuvat pakollisilta. (Martela ym. 2016, 32). Mikäli ihminen toimisi pelkästään ulkoisen motivaation pohjalta, sillä saattaisi olla hyvinvointia heikentävä vaikutus (Vasalampi 2017, 55).

Motivaatioita voidaan pitää subjektiivisina ja ne ilmenevät eri ihmisillä eri tavoin. Motivaation avulla ihminen rohkaistuu jatkamaan tekemäänsä asiaa loppuun saakka. Sisäinen motivaatio auttaa kehittämään omia taitoja ja kykyjä luoden positiivisuuden tunteen ja tyytyväisyyden tekemiseen. (Deci & Ryan 2000, 54-67.) Jokaisella sisäisen ja ulkoisen motivaation tilanteet vaihtelevat, mutta useimmilla toinen motivaatio on vahvempi (Martela & Jarenko 2014, 16).

Ryan & Deci ovat esittäneet sisäinen motivaation jakautuvan kolmeen perustekijään, joita ovat omaehtoisuus eli autonomia, kyvykkyys ja yhteisöllisyys (Ryan & Deci 2000, 54-67). Omaehtoisuus tarkoittaa, että tekemisen koetaan olevan itsestä lähtöisin, eikä tekeminen tunnu ulkoa ohjatulta. Ihminen nauttii tekemisestä itsestään ja kokee arvostavansa tekemisensä päämääriä, hän pääsee ilmaisemaan itseään. (Martela 2014, 49; Martela & Jarenko 2014, 16, 29.)

Kyvykkyydellä tarkoitetaan yksilön kokemusta siitä, että hän osaa asiansa ja saa tekemisen aikaan. Kyvykäs on aikaansaava ja tekeminen on sujuvaa. Kyvykkääksi itsensä kokeva pystyy tekemään asiat menestyksellä ja nauttii tekemisestään, jolloin tekemisen sujuvuus on motivoivaa. Oppimisen kokemuksella on yhteys kyvykkyyteen, oppiminen on tunne siitä, että kyvykkyys on kasvamassa (Martela 2014, 49; Martela & Jarenko 2016, 59).

Yhteisöllisyydessä ja yhteenkuuluvuudessa ihminen kokee yhteyttä toisiin ja kokee, että tekemisen kautta saa aikaan hyvää toisille ihmisille (Martela & Jarenko 2014, 15-16, 31.) Ihminen kokee, että hänestä välitetään sellaisena kuin hän on ja hän itse välittää toisista ihmisistä (Martela 2014, 49).

Frank Martela on tutkinut Ryanin kanssa hyvän tekemisen yhteyttä aiempaan kolmeen psykologiseen perustarpeeseen. Hyvän tekemisen tunteella hän tarkoittaa ihmisen kokemusta siitä, että omalla toiminnalla on positiivinen vaikutus toisten ihmisten elämään. (Martela ym. 2014, 50, Martela 2015, 70.) Martela on

esittänyt, että hyväntekeminen - benevolence- on itsenäinen neljäs perustarve, jolla on voimakas merkitys tekemiseen. Kun ihminen tuntee tuottavansa jotain merkityksellistä ympärilleen tai laajasti yhteiskuntaan, oma hyvinvointi vahvistuu ja tuo arvokkuuden tunteen omaan tekemiseen.(Martela ym. 2016, 62.)

Maslowin humanistiseen psykologiaan pohjautuva tarvehierarkia on teoria, jossa alun perin tarpeet jakautuivat fysiologisiin, arvostuksen, sosiaalisen ja itsensä toteuttamisen tarpeisiin. Näistä kaikki paitsi fysiologinen tarve kytkeytyvät sisäiseen motivaatioon.(Maslow 1987, 56- 60.) Myöhemmin Maslow muokkasi hierarkiaa turvallisuuden, kuulumisen, rakkauden, arvostuksen ja inhimillisen yhteiskuntaan liittymisen tarpeisiin fysiologisen tarpeen lisäksi. (Metsämuuronen 1997, 11- 12.) Maslowin teoriaa kuvataan hierarkkisesti, koska alemman perustarpeen on tyydyttävä riittävästi ennen kuin seuraavan tason tyydytystä pyritään saavuttamaan. Esimerkiksi nälän tarpeen tyydyttymisen jälkeen siirrytään kohti turvallisuuden tarvetta. Kun turvallisuuden tunteen katsotaan riittävästi täyttyneen, uskalletaan ryhtyä esimerkiksi ystävyys-suhteisiin tai hakea omaa paikkaa ryhmässä. (Wilson 1974, 178- 179.)

Maslowin usein pyramidimallilla kuvattua teoriaa on kritisoitu mm. siitä, ettei tarpeita ja motiiveja voi asettaa järjestykseen, eikä teorialle ole löytynyt empiiristä tukea. Maslowin teoria on kuitenkin alusta, jonka pohjasta osa itseohjautuvuusteoriaakin rakentuu.(Martela 2015, 55- 58.)

Madsenin motiiviluokitus on syntynyt Maslowin teorian innoittamana, siinä motiivit yhdistetään aivojen limbiseen, tunne-elämää ja muistia säätelevään järjestelmään, jossa Madsenin motiiviluokitukseen kuuluvat liikunnan, luomisen, jännityksen ja kokemusten tarve. Tähän luokitukseen kuuluvat myös uteliaisuus ja motivoiva asenne.(Madsen 1972, 63- 76 ; Metsämuuronen 1997, 11.) Motiivit voivat olla orgaanisia, emotionaalisia, sosiaalisia, älyllisiä tai toiminnallisia. Näistä sosiaaliset motiivit aktivoituvat sosiaalisissa tilanteissa. Sosiaalisista motiiveista ryhmään ja toisiin ihmisiin yhteyden luomisen saa aikaan kontaktimotiivi kun taas suoritushmotiivi syntyy kilpailutilanteissa, kilpailla voi joko itsensä tai muiden kanssa. (Madsen & Edigius 1976, 20 -34.)

Hallinta- ja suorituspäämäärän teoriat liittyvät myös motivaatioon. Hallintapäämäärässä opittava asia halutaan hallita, kun taas suorituspäämäärässä opittavasta halutaan suoriutua, verrataan itseä muihin ja halutaan suoriutua muita paremmin. Hallintapäämäärällä on katsottu olevan yhteyksiä positiiviseen opintomenestykseen. (Ames & Archer 1988, 260- 267; Metsämuuronen 1997, 35-36.)

Tanssin omatoimiryhmäläisillä oletan motivaation olevan pääosin sisäistä ja sisäsyntyistä. Tanssi on heidän itsensä valitsema laji, jota he haluavat aktiivisesti harrastaa, eikä treeneihin ole pakko lähteä. Yhteisönsä jäsenenä he omaavat kyvykkyyden tanssin harrastamiseen ja pääsevät ilmaisemaan itseään haluamallaan tavalla. Sosiaaliset motiivit aktivoituvat toisia tavatessa ja oletan esi-tyksissä ja kilpailutilanteissa suorituspäämäärän olevan mukana.

Motiivi ja motiiviteorioita on useita ja ne ovat muuttuvia. Teorioita on kritisoitu muun muassa siitä, että niihin pystytään jälkikäteen lisäämään uusia motiiveja tarpeen mukaan. Toinen kritiikin aihe on, pystytäänkö motiiveja ylipäänsä tutki-maan vai jäävätkö ne vain kuvaileviksi. Motiiveja on tutkittu havainnoimalla ja psykologisin testauksin. (Metsämuuronen 1997, 12- 13.) Uusimman aallon moti-vaatiotieteessä ollaan nostamassa keskeiseen asemaan epäonnistumiseen ja vastoin- käymiseen varautumisen voima hyvinvoinnin kannalta. Positiivinen moti-vaatio ei välttämättä johda muutokseen, vaan negatiivisen ja positiivisen lähes-tymistavan tarkastelun yhdistäminen tuo uutta ulottavuutta motivaatioteorioihin. (Salmela- Aro & Nurmi 2017, 246.)

3.6 Oppiminen

Vapaaehtoisuuteen perustuva oppiminen on omaehtoisen oppimisen edellytys: oppijalla on oma halu, sisäinen innostus ja mielenkiinto oppia ja omaksua, ottaa selvää asioista. Omaehtoinen oppiminen pitää sisällään myös oppimisen toisen johdolla. Oppija kuitenkin itse määrittelee oppimisensa. Fyysiset, psyykkiset ja taloudelliset tekijät voivat rajata omaehtoista oppimista. (Metsämuuronen 1997, 19- 20, 23.)

Tanssiharrastuksessa tämä saattaa näkyä niin, että jos riittävät motoriset taidot, lahjakkuus tai kyvyt tiettyyn tanssiin puuttuvat, voi kiinnostua toisenlaisesta tanssilajista ja vaihtaa lajia kokonaan. Itse koetut tai tiedostamattomat tekijät voivat rajata oppimista, kuten myös läheisten ja perheen kannustus sekä resurssit (Mt., 24- 25).

Tanssin omatoimiryhmien oppimisessa oletan tekemällä oppimisen olevan suuressa roolissa, tekemällä oppimalla on lupa myös epäonnistua ja silloin oppii tekemästään, kun tekee asian uusiksi. Sosiaalinen vuorovaikutus, mallista oppiminen ja ryhmän sosiaalinen tuki ovat oppimisen kannalta myös tärkeitä asioita.

Oppimisessa perinteiset kasvatustutkimukset kuten koulut ovat formaalisen oppimisen paikkoja. Formaalin oppiminen tapahtuu olemassa olevien rakenteiden mukaisesti, kuten seuraamalla opetussuunnitelmaa. Formaalin kasvatuksen paikoissa opetus on tavoitteellista, hierarkian mukaisesti organisoitua kasvatusta, joissa suoritetuista opinnoista saa todistuksen. (Nieminen 2010, 49.)

Nonformaalia oppimista tapahtuu esimerkiksi ohjatun harrastuksen parissa. Oppiminen ei ole rakenteellisesti organisoitua, eikä sisälly viralliseen koulutusjärjestelmään. Ohjatussa harrastuksessa toiminta ja oppiminen on kuitenkin tavoitteellista ja ohjaaja jakaa tietoa ja opettaa harrastustoiminnassa olevia. Oppijat voivat kuitenkin saada osaamis-, harrastus- tai työtodistuksen, vaikkei oppiminen lähtökohtaisesti tähtää todistukseen. (Mt., 49.) Tekemällä oppiminen ja nonformaali, epämuodollinen oppiminen on ollut vankasti yhteydessä nuorisotyöhön (Ruotsalainen 2014, 173). Oletan omatoimiryhmien ilman ohjaajan läsnäoloa olevan oppimisen tapahtuvan pitkälti tekemällä oppimalla ja mallioppimisen kautta. Tekemällä oppimista ovat muun muassa Hakkarainen ym. kyseenalaistaneet kritisoiden tekemällä oppimista yksinkertaisuudesta, puuhastelun tuntomerkit täyttävästä toiminnasta, josta puuttuu monitasoisuus ja tavoitteellisuus. Tekemällä oppimisen sanotaan tavoittelevan oppimisen hauskuutta ja oletavan, että oppijat ovat kiinnostuneita tutuista asioista, jolloin konkretian ja heti havaittavan kautta työskentely johtaa käsitteiden syvenemiseen. Tutkiva oppiminen taasen pitää sisällään oppimisprosessin, jossa oppiminen tapahtuu

yhteisön yhdessä asettamien ongelmien, käsitysten, teorian ja tieteellisen tiedon pohjalta sisältäen arviointia. (Hakkarainen ym. 2004, 309, 391.)

Informaalia oppimista tapahtuu nuorille itselleen merkityksellisissä paikoissa. Nuori ei itse välttämättä varsinaisesti ajattele olevansa juuri oppimassa, oppiminen perustuu yksilön tai ryhmän omaan aktiivisuuteen ja tahtoon. Informaali oppiminen on omaa tavoitteellista tietojen ja taitojen hankintaa, joka auttaa suuntaamaan tulevaa toimintaa. Informaalisessa oppimisessa oppimisprosessi tapahtuu varsinaisen tavoitteellisen kasvatuksen ulkopuolella. Nuorisokulttuuri, nuorisokulttuuriset alaryhmät ja vertaistoiminta ovat esimerkkejä informaalin oppimisen paikoista. (Nieminen 2010, 35, 49 -50.)

Omatoimiryhmien oppimiseen voivat vaikuttaa tunneperäiset asiat, kuten oma-toimisuus, luovuus ja erilaiset tavat toteuttaa asioita sekä vapaaehtoisuus toimintaan, jotka ovat myös tärkeitä motivaatioon vaikuttavia asioita (Hakkarainen, Lonka & Lipponen 2004, 24, 204.) Tekemällä oppimisen kritisointiin suhtaudun varauksella: mielestäni oppiminen saa olla myös hauskaa. Koulumaailman formaalin opetussuunnitelman kontekstissa tavoitteet voivat olla monitasoisempia, mutta vapaa-ajalla tapahtuvan omaehtoisen informaalin oppimisen, toiminnan tavoitteet, tavat ja päämäärän luovat harrastajat itse. Oppimisen kokemuksella on yhteys kyvykkyyteen, oppiminen on tunne siitä, että kyvykkyys on kasvamassa. Yhteisöllisyydessä ja yhteenkuuluvuudessa ihminen kokee yhteyttä toisiin ja kokee, että tekemisen kautta saa aikaan hyvää toisille ihmisille. (Martela ym. 2014, 15- 16, 31.) Motivaatio ja oppiminen kytkeytyvät siis toisiinsa ja niihin molempiin liittyy läheisesti myös käsite flow - virtaus.

Flow kuvaa sitä, miltä tekeminen tuntuu sisältäpäin. Flowssa ollaan niin keskittyneesti tekemisessä mukana, ettei muulla ole väliä. Flown kokijalla täytyy olla taito tekemäänsä ja tekemisen pitää olla tarpeeksi haastavaa. Ihminen tuntee itsensä vahvaksi, energiseksi ja hyväksi, epävarmuus katoaa ja päämäärän saavuttaminen palkitsee sisäisesti. Flowssa ajantaju saattaa hämärtyä ja asiat tuntuvat helpoilta. Käsitteen on tehnyt tunnetuksi unkarilainen Mihaly Csikszentmihalyi. (Kopakkala 2011, 119- 122 ;Hakkarainen ym. 2004, 198- 199.)

Omaehtoinen oppiminen, motivaatio ja flow liittyvät toisiinsa. Omaehtoisessa oppimisessa ja sisäisessä motivaatiossa yhdistyvät sisäinen palo ja innostus, autonomia ja tietoisuus siitä, että omalla tekemisellä on merkitystä. Ryan ja Deci ovat sanoneet flown olevan sisäisen motivaation lähikäsite. Haasteet, jotka ovat yhteydessä autonomian kokemukseen, herättävät sisäisen motivaation. (Matikka 2013, 28.)

4 TILAT

Nuorisotalon tanssikursseille ilmoittaudutaan harrastushaku.fi -sivujen kautta. Toimintaa markkinoidaan talon omien nettisivujen kautta sekä nuorten suosimissa sosiaalisen median kanavissa kuten Facebook ja Instagram. Omilla nuorisotalojen munstadi- sivuilla ovat myös järjestöille ja nuorten ryhmille tarkoitetut varaa tila- sivut, josta löytyy linkki käyttövuorohakemukseen. Nuorten ryhmät eivät ole tätä tapaa löytäneet, vaan he soittavat talolle suoraan ja kysyvät onko tila vapaana. Ongelmana tässä on se, että valvutuneet tilavaraajat ovat jo puolta vuotta aiemmin varanneet tilan koko kaudeksi ja nuoret jäävät ilman vuoroa. Nuorisotalot ovat menossa Varaamo.fi -järjestelmään, jossa jokainen kuntalainen voi mobiililaitteella katsoa, onko tila vapaana ja tehdä varauksen (Helsingin kaupunki 2018). Tämä helpottaa puhelinjonotusta, mutta ei poista nuorten myöhästymistä vuosivarouksista.

4.1 Tilojen käyttövuorot

Nuorisotiloja haetaan yhteisellä nuorisopalveluiden käyttövuorohakemuksella ja tilojen jaossa on nuorisolautakunnan määrittämä jakoperuste ja hintapolitiikka. Ryhmän 1 hinnoituksella tilat ovat ilmaiseksi varattavissa Helsinkiin rekisteröityneille yhdistyksille sekä nuorten ryhmille. Seuraavan kauden käyttövuoroja syksystä kevääseen haetaan huhtikuun loppuun mennessä. (Kinnula 2017.) Yhdistykset hakevat vuoroja ajoissa määräaikaan mennessä, mutta nuoret heräävät hakemaan tiloja samaisen vuoden syksynä ja ovat näin ollen auttamattomasti myöhässä vuorojen jaossa. Kaikki nuorten ryhmät eivät ole tietoisia siitä, että

voivat hakea maksutonta vuoroa, vaan olettavat maksuttomuuden edellytyksenä olevan rekisteröitymisen. Kun kaupungin ja nuorisopalveluiden tahtotilana on avata tiloja paremmin kaupunkilaisten käyttöön, mielestäni nuorisopalveluiden on keskityttävä markkinoinnissaan myös alle 18-vuotiaiden tilojen saatavuuteen. Käyttövuorohakemuksessa lukee, että hakijoiden ollessa alaikäisiä, on allekirjoittajan oltava täysi-ikäinen. Tämä on tietenkin tarpeen, koska alaikäiset eivät voi olla tilasta vastuussa, mikäli jotain yllättävää tapahtuu. Pasilan nuorisotalolla voivat alaikäiset nuoret tanssitoiminnassa treenata omatoimisesti ohjaajan ollessa tilassa paikalla. Kolme omatoimiryhmä treenaa säännöllisesti ilman ohjaajaa ja näissä ryhmissä on paikalla aina vähintään yksi täysi-ikäinen tyhmän jäsen. Ryhmille on tiedotettu, mihin ottaa yhteyttä, jos ongelmia tilankäytössä ilmenee. Tiloja on avattu omatoimiryhmäläisille viikonlopuiksi ja tarkoituksena on avata tiloja myös kesäloman ajaksi.

4.2 Tilat nuorille ja nuorten ryhmille

Vapaa-ajan toimintaa voidaan lähestyä kolmesta näkökulmasta; se voi olla virkistäytymistä, huvittelua, ystävystymistä, hengailua, pitkäjänteistä harrastamista taikka vapaaehtoistoimintaa (Laine, Gretschel, Siivonen, Hirsjärvi & Myllyniemi 2011, 107). Nuorisobarometrin 2007 vastausten mukaan tilojen puute ei ole harrastamiselle este, vaan nimenomaan nuorten omaehtoisille ryhmille tiloja katsottiin olevan vaikea saada. Ohjattuja harrastusmahdollisuuksia löytyy kunnista paljon. (Gretschel, Laine, Siivonen, Peltola, Myllyniemi 2011, 112.)

Tilat voidaan käsitteellistää kokemuksellisiin, sosiaalisiin ja fyysisiin osiin ja tilaa voidaan analysoida termeillä väljät ja tiukat tilat. Väljissä tiloissa monet toiminnot ovat sallittuja, tiukoissa tiloissa toiminta on normitettua. Kaupungissa olevista tiloista osa on rajattu käyttäjäryhmiltään, osa tiloista rajoittuu tiettyihin toimintoihin ja osassa tiloista monenlainen toiminta on mahdollista. Nuorten tiloja tutkittaessa myös fyysisen ympäristön ja nuorten kokemus tilasta on tärkeää. Kaikki nuorille suunnatut tilat eivät ole nuorten mielestä kiinnostavia ja he saattavat kokea tärkeäksi tilan, jota ei alun perin ole nuorille suunniteltu. Julkisista tiloista nuorisotalot ovat nuorille suunnattuja tiloja, mutta nekin eivät ole auto-

maattisesti väljiä, nuorisotiloissa on ikärajat, tilan käyttö on rajattu ja ohjaajat normittavat nuorten käytöstä. (Kiilakoski ym. 2011, 57- 63.)

Elina Hasanen on väitöskirjassaan tutkinut nuorten omaehtoisen liikkumisen muotoja ja merkityksiä tilan kehityksessä. Hän puhuu myös tilojen avoimuudesta ja suljetusta tilasta, jotka liikkumisen tiloista puhuttaessa määrittävät sukupuolen mukaan. (Hasanen 2017, 53.)Tila myös merkityksellistyy toisien tilaksi, jos nuorella ei ole tilan käyttöön sopivaa tietotaitoa, kuten jonkin spesifin aiheen osaamista tai sosiaalisia suhteita tilan käyttöön pääsyyn (Mt., 212). Hänen tutkimuksessaan tanssia harrastavat tytöt tanssivat yksin tai kaverin kanssa kotona tai kerhohuoneessa, tanssi oli ajanviete eikä tanssia haluttu tehdä muille näkyväksi (Mt., 150).

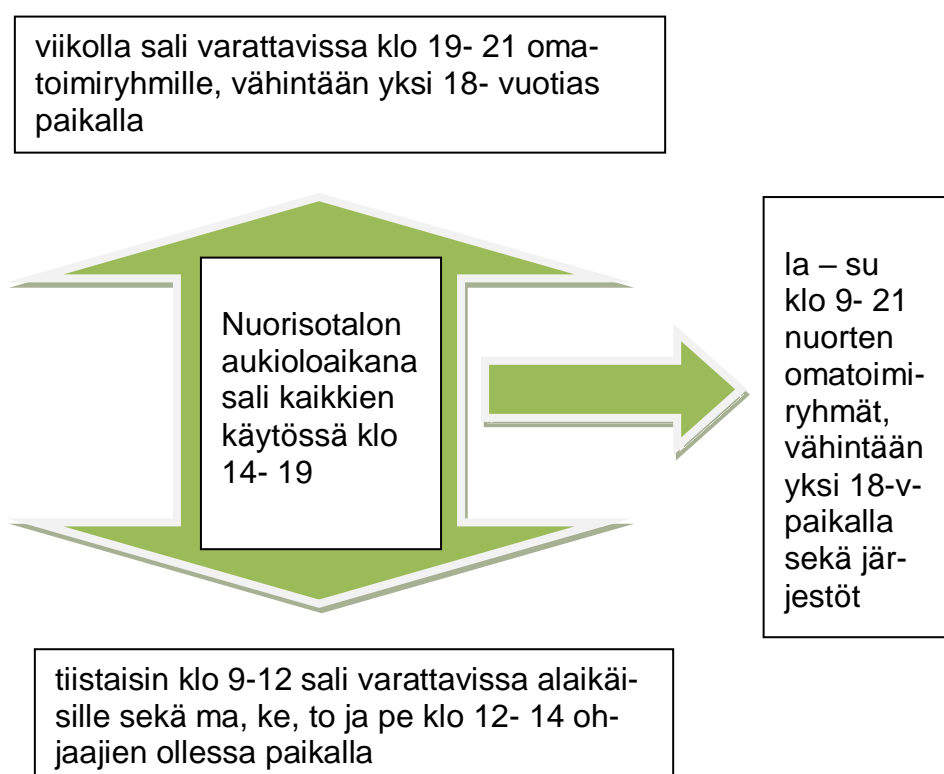
Pasilan nuorisotalolla tanssikurssien maksuttomuus on tuonut ohjatuille tanssitunneille lisää tanssin harrastajia, mutta omatoimiryhmien harrastamista vaikeuttaa edelleen käyttövuorojen saamiseen tarvittava 18- vuoden ikäraja. Kuitenkin nuoremmat, 15 -17- vuotiaat ovat erittäin kiinnostuneita omatoimisesta harrastamisesta. Käyttövuoropäätöksiä ovat kirjoittaneet myös nuorten vanhemmat sitoutuen allekirjoituksellaan vastaamaan tilasta, jotta nuoret voivat harrastaa omatoimisesti.

Vastuukysymykset ovatkin erittäin tärkeitä tiloja varatessa. Haastattelemini omatoimiryhmien edustajat olivat vastuullisia, pitivät tarkkaa huolta avainkortista ja ymmärsivät että avainta säilyttää se, joka on käyttövuorohakemuksen allekirjoittanut. He ymmärsivät myös, että tilaan ei päästetä tai kutsuta ulkopuolisia, tila on vain heidän käytössään. Omatoimiryhmät olivat saaneet vuoron ns. jalka oven väliin - tekniikan avulla, pienesti pyytämällä on myöhemmin saanut enemmän tilan käyttöaika (Helkama, Myllyniemi & Liebkind 2001, 206- 208). Ryhmäläiset olivat aiemmin olleet ohjatuilla tunneilla mukana ja saaneet treenata omatoimisesti tuntien jälkeen ohjaajien ollessa paikalla. Myöhemmin osa ryhmien jäsenistä on kysynyt omaa aikaa myös viikonlopuille ja heille on myönnetty vuoro.

Kaupungin mennessä Varaamo- järjestelmään ohjaajien keskuudessa saattaa herätä kysymyksiä, kuka on vastuussa, käyttävätkö nuoret omatoimisesti nuori-

sotalolla harrastaessaan tilaa vaikkapa bileiden järjestämiseen. Onko jopa mahdollista, että tilat menevät tulevaisuudessa ” omilta nuorilta ” pois ? Mielestäni pelko on turha: omatoimiryhmät eivät saa tilavuoroa ilman käyttövuoropäättöstä ja vuoron hakija olisi allekirjoituksellaan vastuussa tilan käytöstä. Tiloja myönnetään jatkossakin talojen itsensä määrittämällä aikavarausviiveellä. Nuorisotyöllisistä lähtökohdista katsottuna taas koko kaupungin nuorten kuuluisi olla ”omia”, se olisi tärkeää pitää mielessä. Tilojen ja nuorten tarpeiden olisi kohdattava järkevällä tavalla: paikassa, jossa on parhaat tilat tietyn harrasteryhmän toiminnalle vuoroja myönnetään sen mukaisesti. Tilat ovat nuorille tärkeitä ja niistä muodostuu nuorten omia olohuoneita, mutta minkään nuorisotilan ei pitäisi muodostua tietyn ryhmän omaksi paikaksi, jonne muiden ryhmien olisi hankala tulla. (Kiilakoski ym. 2011,64.)

Jotta myös alaikäiset nuoret pääsisivät omatoimisesti harrastamaan, esitän oheisella kaaviolla, kuinka mahdollisimman moni nuori voisi saada omatoimiselle harrastustoiminnalle aikaa nuorisotalolta. Ehdotus koskee kesäloma-ajan toimintoja sekä viikonloppuja. Toimintakaudella syksystä kevääseen nuorisotalo on myöhempään auki ja sali on varattu ohjatuille tanssitunneille.

Kaavio 1 Loma-ajan tilan käyttö (Nygård 2018)

Kesäkuun ja heinäkuun kahden ensimmäisen viikon ajan aamupäivisin ohjaajan ollessa paikalla tilat kohdennetaan ensisijaisesti alaikäisille. Viikolla iltaisin ja viikonloppuisin tilat kohdennetaan täysi-ikäisten ryhmille, yhden ryhmän jäsenistä on oltava 18-vuotta täyttänyt. Vuoroa myönnettäessä perehdytetään turvallisuussuunnitelmaan sekä annetaan yhteystiedot tärkeistä numeroista, joihin ottaa yhteyttä, jos ongelmia ilmenee.

4.3 Markkinointi

Netin käyttö on nuorilla arkipäiväistä, nuorisobarometrin mukaan vuonna 2015 jo 89 % nuorista käytti internetiä päivittäin. Älypuhelimissa internet ja erilaiset sovellukset ovat koko ajan saatavilla, nettiin ei enää erikseen tarvitse mennä. (Myllyniemi 2016, 25.) Sosiaalisella medialla tarkoitetaan verkossa toimivaa alustaa, jossa käyttäjät voivat olla vuorovaikutuksessa keskenään joko viestien itse, ollen viestityksen vastaanottajina tai tuottaen sisältöä (Nations 2018). Some ja nuoret 2016 tutkimuksen mukaan 13- 17- vuotiaiden nuorten suosituimmat sosiaalisen median kanavat olivat WhatsApp, Youtube ja Instagram. 18- 22- vuotiailla suosituimmuusjärjestys oli WhatsApp, Facebook ja Youtube. (ebrand Suomi Oy.) Haastattelemani nuoret suosittelivat markkinointiin sosiaalisen median kanavista WhatsAppia, Instagramia ja Facebookia, joilla tavoitettaisiin sekä nuoret että heidän vanhempansa. Perinteisten poster- mainosten näkyvyyttä epäiltiin ja haastateltavat pitivät parempana vapaista tilavuoroista kertomista nuorisopalveluiden kevät- ja joulunäytöksissä, jolloin varma kohderyhmä on paikalla. Haastateltavat suosittelivat myös, että tanssiopettajat mainostaisivat ohjatuilla tunneilla vapaita salivuoroja aina harrastuskauden alussa ja lopussa. Varaamo - järjestelmään ja nuorisopalveluiden omiin verkkosivuihin kaikki suhtautuivat positiivisesti, tosin huoli omasta vuorokäytöstä nousi esiin, jos kaikki tilat tulevat Varaamon kautta julkisesti varattaviksi. Markkinoinnissa suositeltiin siis perinteisiä markkinoinnin kolmea toimintamuotoa, joista Varaamo ja sosiaalisen median kanavat olisivat ulkoista, suurille kohderyhmille suunnattua massamarkkinointia. Ulkoisella markkinoinnilla tavoitetaan uutta kohde-

ryhmää, joille palvelu on tuntematon. Tanssin näytöksissä mainostaminen olisi vuorovaikutusmarkkinointia, jossa tanssiesitysten kautta uudet mahdolliset osallistujat saavat käsityksen palvelusta. Tanssitunneilla jo tanssin parissa olevat saavat sisäisen markkinoinnin kautta tietoa uudesta palvelusta eli tilojen varaamisesta myös omatoimiseen käyttöön. (Lahtinen & Isoviita 2001, 11- 12.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Valitsin tanssia harrastavat nuorten omatoimiryhmät tutkimuskohteekseni, jotta saisin selville, mitä heidän tanssitunneillaan tapahtuu. Laadullinen, kvalitatiivinen tutkimus sopii tähän tarkoitukseen. Lähtökohtana laadullisessa tutkimuksessa on todellisen elämän kuvaaminen ja keskiössä on merkitysten tutkiminen. Kohderyhmä valitaan tarkoituksenmukaisesti ja suositaan menetelmiä, joissa tutkittavien äänet pääsevät esiin. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa käsitellään tilanteita ainutlaatuisina ja tulkitaan aineistoa sen mukaisesti. (Kananen 2014, 16- 17, 24; Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 157 -160.) Tanssia harrastavista omatoimiryhmistä en löytänyt tietoa, tanssista ja tanssintutkimuksesta tietoa sen sijaan olisi löytynyt. Esimerkiksi fenomenologisessa tanssintutkimuksessa tanssijan keho erotetaan luonnontieteellisestä ruumis-mieli kahtiajaosta käsitteillä eletty keho ja eletty ruumis, jolloin keho on subjektiivinen ja kehollisuus kurottautuu kohti henkisyttä (Foster 2015, 35- 36). Suomessa tanssin tutkimus on yliopistotasosta ja keskittynyt taidepohjaiseen tutkimukseen. Tutkimukseni kohderyhmän ollessa teini-ikäisiä tai juuri täysi-ikäisyyden saavuttaneita nuoria tanssin filosofinen lähestymistapa olisi saattanut olla liian vaikea.

Valitsin tutkimuskohteeni lähtökohdaksi sosiokulttuurisen innostamisen ja nuorisotyön näkökulman, en niinkään halunnut keskittyä itse tanssiin ja sen kehollisuuteen. Tutkimukseni pyrkii selvittämään, miten omatoimiryhmät motivoituvat, kehittyvät ja oppivat ilman ohjaajan apua sekä mitä tanssi omatoimisesti haastattelemilleni nuorten ryhmille merkitsee.

Tutkimuksen toteuttamistapana on puolistrukturoitu teemahaastattelu. Teemahaastattelussa haastattelu kohdentuu tiettyihin keskusteltaviin teemoihin ja ete-

nee näiden teemojen varassa. Teemahaastattelusta puolistrukturoidun tekee se, että haastattelun aihepiirit, teemat, ovat kaikille samat. Teemahaastattelussa kysymysten muodolla ei ole tarkkaa muotoa tai järjestystä. Aiheet etenevät vapaasti keskustellen ja aihetta voi syventää tarkentavilla lisäkysymyksillä. Teemahaastattelussa huomioidaan ihmisten tulkinnat ja asioille antamat merkitykset ja se, että merkitykset syntyvät vuorovaikutuksessa. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 47- 48.)

Tutkimuksessani pyrin hakemaan vastauksia tutkimuskysymyksiini, jotka ovat a) miksi nuoret haluavat tanssia omatoimisesti b) mitkä tekijät motivoivat tekemisessä c) miten oppiminen tapahtuu d) mitä tanssi merkitsee haastatelluille. Kysyin myös, miten tiloja tulisi näiden nuorten mielestä markkinoida, jotta tieto tilojen käyttömahdollisuuksista saavuttaisi nuoret parhaiten.

Humanistisessa ammattikorkeakoulussa on Annimaria Koivunen tehnyt opinnäytetyön teatteriharrastuksen omaehtoisuudesta. Tämän opinnäytetyön teemoista motivaatio ja oppimisprosessi lähdin työstämään kysymyksiä omaan opinnäytetyöhöni. Koivunen kuvaa oman tekemisen prosessia taiteen keinoin ja hänen tutkimuksessaan nousevat esiin osallisuus, roolit ja tehtävien haltuunotto. (Koivunen 2013, 36.) Kysymyksistä käytin kolmea samaa: mikä on parasta omaehtoisessa tekemisessä, tuen tarve ja onko ryhmällä sääntöjä (Mt., 52- 53.) Valitsin teemahaastatteluihin kolme eri tanssilajia harrastavaa omatoimiryhmää, joissa tanssii 14- 18-vuotiaita nuoria. Ryhmien harrastuslajina ovat disco, k-pop ja hip hop. Valitsin yhdeksi ryhmäksi discotanssijoita, jotka ovat myös ohjatuilla tunneilla usein käyviä ryhmän jäseniä, jotta saisin verrattua omatoimisen ja ohjatun tunnin eroja.

Aluksi ajattelin tehdä yksilöhaastattelut, jotta kaikkien näkemykset varmasti tulisivat esille. Havainnoidessani osaa ryhmien jäsenistä marraskuussa 2017 yönuorisotalossa ja tanssin joulunäytöksessä joulukuussa 2017 päädyin kuitenkin valitsemaan ryhmähaastattelut. Havainnoinnissa tarkkaillaan ja tehdään muistiinpanoja havaituista asioista. Havainnoinnin tarkoituksena on yrittää ymmärtää tilanteessa tai tapahtumassa olevien yksilöiden tai ryhmän käyttäytymistä ja toimintaa. (Kananen 2014, 66 -68.) Havainnoidessani huomasin, että nuoret vaikuttivat sanavalmiilta ja huomioivat toisensa. He uskalsivat tuoda omat

mielipiteensä esiin. Havainnoinnin avulla saadaan myös tietoa, toimivatko ihmiset tavalla, jolla sanovat toimivansa. Arvostuksia tutkittaessa on huomattu, että arvot puheen tasolla ja käytännön arkielämässä saattavat erota merkittävästi. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 207.) Havainnoin yhtä ryhmää vielä haastattelupäivänä päästäkseni tarkkailemaan, mitä tanssisalissa tapahtuu.

Ryhmähaastattelussa keskustelun on tarkoitus olla vapaamuotoista, keskustelua aikaansaavaa ja vastaajat voivat kommentoida asioita melko spontaanisti. Haittapuolia ryhmähaastattelussa saattaa ilmetä, jos ryhmän valtahierarkia on sellainen, että osa jäsenistä dominoi keskustelua. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 61-63.)

Haastattelupaikaksi sovin nuorille tutun tilan, eli nuorisotalon, jossa he tanssivat. Paikalle menin sovitusti joko ennen tai jälkeen tanssitreenien. Ryhmähaastattelussa sopiva haastateltavien määrä on kaksi - kolme henkilöä, koska isommissa ryhmissä on vaikeaa saada äänistä selvää nauhoituksia kuunnellessa (Hirsjärvi ym. 2007, 206). Olin sopinut ryhmistä haastateltaviksi suositellut kaksi- kolme ryhmän jäsentä, mutta yhdestä ryhmästä jäseniä oli paikalla viisi ja kaikki halusivat tulla haastatelluiksi. Tämän haastattelun osalta täytyi tarkkaan miettiä nauhurien sijoittelut, jotta varmasti saisin litteroitua haastattelun. Käytin nauhoitukseen kahta puhelinta, jotka sijoitin eri puolille tilaa.

Tutkimustilanteeseen liittyy ennakkokäsityksiä ja on varauduttava yllätyksiin. Suuren osallistujamäärän lisäksi en ollut ajatellut, että ryhmät olivat niin monikulttuurisia kuin olivat. Haastatelluista yhdeksästä nuoresta kahdeksan oli taustaltaan monikulttuurisia. Monikulttuuriset nuoret ovat nuoria, jotka itse tai joiden vanhemmista ainakin toinen on syntynyt ulkomailla (Myllyniemi 2009, 12).

Haastattelemani nuoret käyttivät vastauksissaan paljon englanninkielisiä sanoja. Kielivalinnassa kysymys ei kuitenkaan ollut suomen kielen taitamattomuudesta, kaikki olivat suomessa syntyneitä ja hallitsivat kielen. Englannin kieltä käytettiin tavallaan oman sanottavan tehostamiseksi. Kaikki haastattelemini ryhmien jäsenet olivat tyttöjä.

Haastattelin ryhmät kolmen viikon kuluessa ja litteroin eli kirjoitin puhtaaksi talenteet sanatarkasti jokaisen haastattelun jälkeen. Kirjasin myös välikommentit, en kuitenkaan naurukohtauksia tai miettimistaukoja. Haastattelujen alussa jaoin kuvaus- ja haastattelulupalaput ala-ikäisten huoltajille allekirjoitettaviksi vietäviksi ja täysi-ikäiset allekirjoittivat luvat ennen haastattelun alkua. Olimme sopineet, milloin lupalaput palautetaan, mutta nuorilta laput unohtuivat ja jouduinkin antamaan useaan otteeseen lappuja uudelleen kotiin vietäviksi. WhatsAppin kautta viestimme, mistä ja milloin nuoret saavat uudet laput ja minne ne palautetaan.

Kaikki lupalaput saatuani purin haastattelut teemojen mukaisesti. Tulostin eri ryhmien vastaukset erivärisille papereille ja kirjasin vielä post- it lapuille vastauksista mielestäni tärkeitä esille nousseita asioita numeroiden vastauksen antajan koodein laji ja ikä.

5.1 Ryhmien motivaatio

Ryhmään kuulumisen ja yhteenkuuluvuuden tunne toimi motivaation lähteenä usealle haastatellulle. Myös se, että kaikki tietävät, mitä tunteilla tehdään, auttoi saapumaan säännöllisesti paikalle. Minkään ryhmän jäsenet eivät tulleet nuorisotalolle vain ajanvietteellisesti hengaamaan, treeniaika käytettiin salissa tanssiin. Koulun koeviikot olivat harmillisia esteitä ja hidasteita säännölliseen harrastamiseen, mutta osa ryhmäläisistä ratkaisi asian ottamalla koulukirjat treeneihin mukaan. Kun ryhmällä on aidosti yhteinen tavoite, johon he ovat sitoutuneita ja jonka he haluavat saavuttaa, on ryhmällä jaettu motivaation säätely. Ryhmä voi osallistua yhdessä motivaation palauttamiseen, jos motivaatio on vaarassa hiipua (Järvenoja, Kurki & Järvelä 2018, 148-149). Tanssia kuvailtiin arjesta vapauttavana toimintana, jonka avulla pystyi purkamaan stressin ja unohtamaan huolet. Tekemisen ilo, ryhmän jäsenten tapaaminen ja tanssin mielekkyys toimivat sisäisenä motivaationa treeneihin lähdölle.

”Mun mielestä mä aina niinku tykkään tanssia enemmän ryhmäs ku yksin. Koska yksin mulla ei oo yhtään motivaatiota lopult oppii tanssii. Mut ku me ollaan ryhmässä ja meil on tarkka, mä niinku tiedän, et me tavataan ja just harjotellaan.” (tyttö 17-vuotta, hip hop)

"Mun mielestä tää ryhmä on tosi kiva, et mä tykkään nähdä näit ihmisii. Et se ainaki ja sit ainaki mulla on aina hauskaa treeneissä - tai siis meillä on - siis yleensä hauskaa, jos ei olis, en haluais tulla." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Nii mun matikankirjat on tuol lattialla ja otin läppärin mukaan, et mä opiskelen siin samal." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Just ku jos oikeesti tykkää siitä mitä tekee, ni sitten se on niin -niinku automaattisesti tulee, ei mieti ees sitä ettei tulis, sitä haluaa." (tyttö 14 - vuotta, disco)

Ryhmä tukee toisiaan ja vastaajat tekevät päätökset demokraattisesti. Kuitenkin isommissa ryhmissä ryhmädynamiikka oli sellainen, että vanhimmat tai ne, joilla oli eniten kokemusta, johtivat tanssitreenejä.

"Silleen yksimielisesti, et kokeillaan, et onko tää vaikka esimerkiksi hyvä. Et niinku katotaan niitä yhdessä. Jos on vaikka joku video, jossa on jo kehitelty se kokonaisuus, ni sitte yhdessä katotaan, et onko tää hyvä ja et se meidän taitoihin soveltuu ja sitte kaikki päättää. Mut se on vähän, että kuka ehdottaa ja onko se yhteismielisesti, että kaikki haluaa sitä." (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

Discotanssijoilla tunneilla vanhimmat näyttivät mallia, nuoremmatkin saivat halutessaan ottaa treeneistä vastuuta. Myös esityksissä ryhmän me -henki toimi voimaannuttavana tekijänä. Martela ja Jarenko kertovat ympärillä olevien ihmisten tärkeydestä motivaatioon. Kun ihminen kokee olevansa osa kannustavaa ja lämminhenkistä yhteisöä, olo on turvallinen ja ihminen on parhaimmillaan. (Martela & Jarenko 2014, 30.)

"Kyl ne tukee. Sillon ku mä olin ekaa kertaa pienryhmässä, sillon mua ei jännittäny ollenkaan ne kisat, et tyyliin ekat kisat, mut ei mitkää SM:t. Ku siin on muitakin ympärillä, ni sit ne ei kato vaan yhtä ihmistä, vaan kaikkii. Ja sit ku siin on just muut ympärillä, ni ei pelota yhtään." (tyttö 14 - vuotta, disco)

"Pienryhmässä, ku se on pidempi ohjelma, ni siinä saa tosi paljon voimaa muilta, ku kattoo niitä." (tyttö 15 - vuotta, disco)

Tanssin kuvauksessa esiintyjää liikkeineen ei voi irrottaa toisista tanssijoista tai yleisöstä. Parhaimmillaan esiintyjä saa kaapattua yleisön mukaan esitykseen, esiintyjän ja yleisön välille syntyy vuorovaikutus. (Välipakka 2003, 270.)

”Ku on vibe, mä en tiedä mikä on vibe suomeks, mut ku tulee vibe sun esityksestä. Ja sit se näkyy tai siis ne katsojat tuntee sen.” (tyttö 16 - vuotta, hiphop)

”Sen vaan tietää, kun kuuluu se kohahdus, et nyt oli hyvä.” (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

”No se on tosi kivaa ja sit unohtaa kaiken niinku muun maailman. Kaiken koulun ja kaiken tällasen, ni se tuntuu tosi hyvältä, se on tosi vapauttavaa tää tanssiminen, on tosi kiva tunne. Siinä pääsee niinku sellaseen omaan kuplaan, et mä oon silleen niiku tietynlaisessa omassa kuplassa, mut sit mä kuitenkin tiedostan ne ihmiset siellä ympärillä.” (tyttö 14 - vuotta, disco)

”Ainakin mä välillä unohdan, et siellä on ihmisii, ku se tanssi vie sitte vaan.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Haastateltavat puhuvat aiemmin mainitusta flown kokemisen tilasta, joka on myös sosiaalinen kokemus. Kokemus on yhteisöllinen, kollektiivinen virtaus (Hakkarainen ym. 2004, 199). Flow jättää tunteen, että jotain erityistä on tapahtunut ja vaikka se liitetään usein huippusuorituksiin ja voittamiseen, flow on enemmän kuin onnistunut lopputulos. Flown tunne nostaa kokemuksen tavallista suuremmaksi, ihminen kokee elävänsä ja olevansa sopusoinnussa tekemänsä kanssa. (Matikka 2013, 15.) Sosiaalisen flown toteutuessa ryhmän taitotaso ja osaaminen on riittävää ja korkeatasoista. Ryhmällä on riittävät tiedot toistensa osaamisesta, tekeminen on ryhmälle tärkeää ja merkityksellisistä. Sosiaalisessa virtauksessa tekemisestä saadaan palaute, tekeminen on ryhmää yhdistävää ja vaatii yhteistyötä. (Mt., 2013, 35- 36.) Flown tilassa ei kuitenkaan voi olla koko ajan, flow on myös kehoa ja mieltä kuluttava tila, jolloin toimitaan omien taitojen rajoilla (Sjöblom 2017, 228).

5.2 Omatoiminen oppiminen

Ryhmiin välille tuli eroa oppimisen tavassa. Toiminnallisuus kuuluu tanssiin ja katutanssiryhmät mallinsivat ja peilasivat liikkeitä toisiltaan ja käyttivät apuna Youtube- videoita. Hip-hopryhmäläisillä, joiden treenejä havainnoin tunnin ajan, oli mukanaan salissa kolme läppäriä. He katsoivat musiikkivideoiden tanssiliikkeitä, pysäyttivät kuvan ja opettelivat liikkeitä sarjoissa. He kertoivat miettivänsä tarkkaan, mitä tanssivideota opiskellaan ja siihen kului aina todella paljon aikaa. Osa ryhmän jäsenistä miettikin kotona etukäteen, mitä voisi tanssia ja opetteli liikkeitä etukäteen. Näin itse tanssille jäi enemmän aikaa varsinaisissa treeneissä. Etukäteen liikkeisiin parhaiten perehtynyt opettaa liikkeit muille. Jos liikkeit on opittu eri tavalla, ryhmässä harjoitellaan ne yhtenäisiksi. Kaveripiirillä ja sosiaalisella vertailulla on merkitystä oppimiseen ja motivaatioon. Kavereiden ja vertaisryhmän hyväksyntä auttavat oppimismotivaatiossa. (Kiuru 2018, 126-128.) Tanssissa sosiaalinen vertailu auttaa kehittymään, kun omaa tekemistä verrataan itseä taitavampaan ja pyritään saavuttamaan sama taitotaso.

"Hidastetaan se video ja katotaan mitä ne tekee siinä ja matkitaan se, kopioidaan, otetaan siitä peilii." (tyttö 17 - vuotta, hip hop)

"Mietitään Youtubesta videoita ja silleen katotaan. Ja sit ku ollaan päätetty biisi, ni sit me laitetaan se sit niinku peilattuna ja sit kaikki kattoo. Kaikki niinku yrittää seurata ja sit jos joku niinku ymmärtää siitä asiasta enemmän, ni tai jos on opetellut sitä paljon pidempään, ni sit opettaa sitä muille. Niille, jotka ei oo niinku niin pitkällä ja sit silleen, et kaikki niinku opettaa toisiaan." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Aluks me lämmitellään ja sitte me aletaan harjottelemaan sitä koreografiaa tai mitä me tehdään. Ja sit me vedetään sitä niinku uusiks ja uusiks, et se niinku menee. Et me tehdään niinku sitä samaa jaksoissa tai silleen, ettei me tehdä koko koreografiaa kerralla. Et tehdään niinku yks osio kerrallaan." (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

"Vaikka kaikki osaa näyttää hyvältä yksin, se ei välttämättä sit ryhmässä näytä hyvältä. Et ole tärkeä, et kaikki tanssii yhdessä ja näyttää hyvältä. Se on just se vaikein juttu." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Me levittäydymme tonne ja sit me kerrataan se, kunnes meil menee se hyvätasoisesti ainaski meidän mielestä ja sit me vasta siirrytään seuraavaan osioon." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Discotanssijat hyödyntävät ohjatuilla tunneilla oppimaansa ja videoilta etukäteen oppimaansa, heillä ei ole läppäreitä salissa. He toimivat omatoimisissa

treeneissä toistensa vertaisohjaajina ja kommentoivat kavereiden etenemistä. Discotanssissa liikkeet ovat tarkkoja ja iskujen on osuttava kohdalleen.

”Muut kattoo, on ns. niinku valmentaja sit silloin, et kysytään, et haluatko sä kattoo mun hypyn, et mikä siinä on virheellistä.”(tyttö 15 - vuotta, disco)

”Jos joku tekee vaik esimerkiks jonkun hypyn ja sit siitä puuttuu vaik nilkat tai tälleen, ni sit siihen voi niiku kommentoida. Silleen et ei oo vaan hiljaa ja kato et joo, oli kiva.”(tyttö 14 - vuotta, disco)

Kehittymisensä ryhmäläiset arvioivat itsearviointin ja muiden ryhmän jäsenten arvioinnin perusteella. Discotanssijat katsoivat myös yönuorisotalossa vanhoja kisatallenteita ja arvioivat kehitystään sillä tavoin. Yönuorisotalossa vanhoista discotanssin Suomen mestaruus- ja Euroopan mestaruus- tallenteista katsottiin myös koreografioita, maneereita ja pukuja omia kisoja silmällä pitäen.

”Jos kattoo vaikka jotain pari vuot vanhoi videoita ja siit siis kattoo ja vaik niinku nykyään, ni kyl siinä huomaa eron. Ainakin ite mä oon huomannu ison eron. Millanen se ero sit on, kyl nyt on paljon parempi, et kaikki sarjat ja korkeat hypyt on parantunu ja ei silleen oo niin löysä enää, vaan sillee tiukemmin tekee.”(tyttö 15 - vuotta, disco)

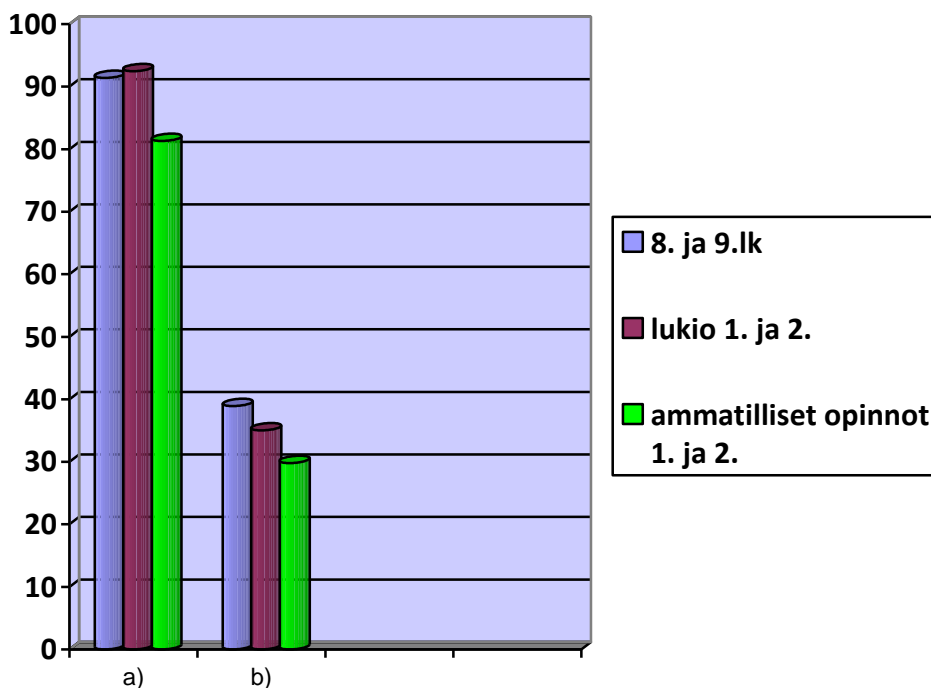
”Pystyy kehittyä tanssis, koska oppii toisilta, ni se on hyvä.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”No kyl se on sillee, et me osataan tehdä vähän vaikeempiikin nykyään, ku siinä alussa.” (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

5.3 Tanssin merkitys

Helsinkiläisistä nuorista lukion 1. ja 2. vuosikurssilla opiskelevilla vastanneista 92,5 % oli jokin viikoittainen kouluajan ulkopuolinen harrastus, perusopetuksen 8. ja 9. luokkalaisilla 91,4 % ja ammatillisissa opinnoista opiskelevilla 81,3 %. Omatoimisesti liikuntaa tai urheilua lähes päivittäin harrastivat pojat enemmän kuin tytöt kaikissa ikäryhmissä. Lukiolaisista 35 % harrasti omatoimisesti, ammatillisissa oppilaitoksissa olevista 29,8 % ja peruskoulun 8-9-luokkalaisista 38,9 %. Kyselyyn vastaajien määrät olivat 8- 9- luokkalaisista 4722, lukion 1. ja 2. 3663 ja ammatillisista opiskelijoista 1960.(Terveysten- ja hyvinvoinnin laitos

2018.) Vaikka päivittäin liikkuvia on yhä enemmän, myös tuskin lainkaan liikkuvia nuoria silti on. Kaverit ovat nuorille tärkeitä, mutta joka kymmenes helsinkiläisnuori on kuitenkin ilman hyvää ystävää. (Aalto, 2018.)

Kaavio 2. Helsinkiläisten nuorten a) viikoittainen ja b) omatoiminen harrastaminen. Lähde: Terveysten- ja hyvinvoinninlaitoksen avoin tulospalvelu. Koulu-terveyskysely 2017.

Kaikki haastattelemani nuoret olivat käyneet jossain vaiheessa Nuorisopalveluiden ohjatuilla tunneilla ja suurin osa kävi edelleen. Rentous ja omatahtisuus toistuivat useassa vastauksessa, kun tiedustelin syytä omatoimisuudelle. Ohjatuilla tanssitunneilla kävi isompi määrä ihmisiä, joita ei tunneta. Omatoimiryhmässä kaikki ovat kavereita ja samalla kokoontuessa voi yhdistää tanssitreenit ja kavereiden tapaamisen. Omatoimitunneilla saa toimia itsenäisesti, osa tekee läksyjä samanaikaisesti ja välillä syödään eväitäkin. Vuoden 2009 nuorten vapaa-aikatutkimuksessa ystävien kanssa vietettyä vapaa-aikaa pitivät hyvin tärkeänä 79 % vastanneista monikulttuurisista 13- 25-vuotiaista tytöistä, muiden samanikäisten tyttöjen luvun ollessa 60 %.(Myllyniemi 2009a, 30.)

"Treenit on ihan omat, niinku oma tyyli ja tapa viettää vapaa-aikaa ja hengaa kavereitten kaa."(tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Omassa ryhmässä me niinku tuetaan kaikkii."(tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Kaikki on kavereita, kukaan ei jää ulkopuolelle."(tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Ollaan itsenäisesti, omaa, se on siinä se juttu myös." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Ohjattujen tanssituntien formaalisuutta tai nonformaalisuutta ei tarvinnut omissa treeneissä noudattaa. Ohjattujen tuntien vertaaminen koulutunteihin viittaa tuntien rakenteeseen ja hierarkiaan, ohjatut tunnit noudattavat samaa kaavaa, josta ei poiketa. Oppimisen kannalta ohjatut harrastustunnit ovat yleensä nonformaalin oppimisen paikkoja, jossa oppiminen tapahtuu virallisen koulutuksen ulkopuolella. Omissa treeneissä ollaan informaalin oman merkityksellisen oppimisen alueella, jossa tunnin kulku on vapaa. Lämmittelyjen ja venyttelyjen tärkeys tunnustettiin, mutta niitä ei ollut pakko tehdä. Omien tuntien kulku ei ole pakkotahtista, jos joku jää jälkeen, häntä pystytään auttamaan ja etenemään omaan tahtiin. Hyväntekeminen tapahtuu myös oppimisessa, kun omaa osaamista voi jakaa ja opettaa yhteisön jäsenille uutta.

"Siinä ei tarvi tehdä mitään alkulämpää tai venyttelyä, koska niistä mä en tykkää." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Se on niin, et siel tavallisella tunnilla se on vähän niinku koulutunti." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Saa silleen ite päättää milloin mitäkin tehään ja autetaan toisia."(tyttö 18 - vuotta, k-pop)

"Kun mennään samaan tahtiin, niin on se kumminkin helpompaa, koska pystyy silleen auttaa ja kysyy sitä apua. Et sitte ku on enemmän ihmisiä, kakskyt vaikka yhdessä ryhmässä, ni sit tulee vähän niinku semmonen kiire, et päästään eteenpäin, ni siinä helposti jää jälkeen." (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

Discotanssijat käyvät omatoimitreenissä vahvistaakseen tunneilla opittua. He ovat alaikäisiä ja harrastavat omaehtoisesti talon aukioloaikojen puitteissa, jos tanssiohjaaja ei ole paikalla. Heillä ei ole omaa avainkorttia talolle. Discotanssi-

jat säilyttävät ohjattujen tuntien rakenteen myös keskenään ollessaan. Läsnäolijoiden kanssa sovitaan, mitä ja missä järjestyksessä kukin tekee. Discotanssijat yhdistävät nonformaalin ja informaalin kasvatuksen opit omilla tunteillaan. Lewinin itseohjautuvuuden - self-directedness - mallissa aiemmin opittujen taitojen odotetaan siirtyvän ja toteutuvan omaan oppimiseen niin, että pystytään toimimaan ja oppimaan itseohjautuvasti ilman ohjaajan paikallaoloa (Rauste von Wright & Von Wright 2000, 141). Vanhimmat ja pisimpään harrastaneet koulutusryhmiin osallistuneet opettavat nuorempiaan oppipoika-mestari- mallilla, jossa asiantuntijaksi opitaan tanssiyhteisön toimintaan tarpeeksi pitkään osallistumalla. Mallittamisen ja valmentamisen mallissa näyttämällä ja suoritusta ohjaamalla kuljetaan kohti hyviä käytäntöjä. Tässä asiantuntijamallissa saattaa kuitenkin käydä niin, että nuorempien mahdollisuutta osaamisen käyttöön rajoitetaan. (Hakkarainen ym. 2004, 135- 136.) Discotanssijoilla näin ei ollut käynyt, vaan nuoremmatkin saavat halutessaan ottaa vastuuta ja käyttää osaamistaan.

”Me tehään itse asiassa niitä samoja juttuja, me ollaan niinku totuttu siihen, et siellä ohjatuilla tehdään niinku just alkulämpät ja venyttelyt, kehonavaukset kaikki tällaiset. Sit niinku kaikki rituaalit pysyy samana, tällä hetkellä on just käyty nii, et se pysyy samana.” (tyttö 15 - vuotta, disco)

”Yleensä vanhimmat alottaa, mut kyllä me nuoremmatki saadaan tuoda sitte.. tehdä alotuksia.” (tyttö 14 - vuotta, disco)

Tanssin merkitystä nuoret pohtivat monelta kannalta. Osalle kysymys tuntui aluksi hankalalta, mutta kaikkien haastattelemieni nuorten vastauksissa toistui sanat vapautuminen. Tanssilla oli myös suuri itsetunnollinen ja sosiaalinen merkitys, tanssin avulla koki onnistumisen elämyksiä ja sai sosiaalista arvostusta.

”Ku siitä tulee niin hyvä fiilis ja ilonen ja kaikkea ja sit ku se on semmonen vapautunut, ku saa vaan niinku eläytyä siihen ja tehdä semmosta mitä ite osaa.” (tyttö 15 - vuotta, disco)

”Mä en oo silleen missään muissa jutuissa hyvä, ni tanssi on semmonen missä mä oikeesti oon hyvä tai parempi kuin muissa ja sen takia mä tykkään. Ku musta tuntuu, et mä en oo mitenkään mahtava ja mul ei oo mitään harrastuksia, ni jotenkin tanssi on semmonen, missä muut on niinku kehunu ja sit tulee semmonen, et aa mä oonki hyvä ja haluun jatkaa ja kehittää sitä.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Sit on tosi hyvä , kun mä oon tavannu tosi monii ihmisii niinku tanssin kautta. Se on hyvää mun sosiaalielämälle."(tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Yhdelle vastaajalle tanssi oli välttämättömyys, elämäntapa, jota ilman ei voi olla. Hän suhtautui tanssiin intohimoisesti. Intohimolla tarkoitetaan voimakasta kiinnostusta tekemiseen, josta pidetään paljon, johon ollaan valmiita käyttämään aikaa ja energiaa ja joka koetaan tärkeäksi. Intohimo on yhteydessä pitkäjänteiseen työskentelyyn, koska oma kiinnostus tehtävää kohtaan on niin voimakasta. Intohimo voidaan jakaa harmoniseen, jossa toimintaa ohjaa oma tahto tai pakkomielteiseen, jolloin intohimo on hallitsematonta. Harmonisella intohimolla on positiivinen vaikutus hyvinvointiin, ja se sulautuu luontevaksi osaksi elämää. (Sjöblom 2017, 222 -223, 225.) Tanssi on itsensä toteuttamisen keino, ilman tanssia elämässä koettaisiin olevan tyhjä aukko. Vapaa-aika kuluu harrastuksen parissa, jossa myös tapaa ystäviä.

"No se on oikeesti niinku suurinta ja se niinku ..En mä vapaa-ajalla tee mitään paitsi niinku tanssin.. mut se tuntuu, niinku jos on yhenkin viikon pois, ni sit tuntuu tosi tyhjältä. Ku on tottunu siihen, et tulee aina joka päivä tanssimaan, ni emmä tiä, mä en varmaan pystys olla ilman tanssii." (tyttö 15 - vuotta, disco)

Tanssin avulla pystyi unohtamaan maailman murheet ja sulkemaan ikävät asiat tanssisalin ulkopuolelle. Tanssin on uusimman neurotieteellisen tutkimuksen mukaan todettu hellivän aivoja ja lisäävän hyvinvointia. Tanssiminen mahdollisesti aktivoi aivojen tunteita, sosiaalista vuorovaikutusta ja muistia käsitteleviä alueita ainutlaatuisella tavalla muuhun liikuntaan verrattuna. (Poikonen 2017 ; Keränen 2018.)

"Mul tulee siitä ilo, et se on monta kertaa, jos on vähän down ja sit tanssii, se on totta." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Jos mä oon surullinen ja mä tanssin, ni sit on ainakin jotain tekemistä jolla unohtais sen." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Se et saa ite vaan niinku tanssii ja sillee. Ei tarvi miettii mitään niinku ylimääräsiä asioita sillon." (tyttö 14 - vuotta, disco)

Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimuksen 2016 mukaan 14- 15- vuoden vaiheilla nuorilla tapahtuu muutos liikkumisessa, he joko lopettavat kokonaan tai siirtävät omatoimisiin liikuntamuotoihin. Liikunnasta tulisi tällöin ryhmätoiminnan sijaan enemmän yksilöllistä ja itsenäistä. (Merikivi, Myllyniemi & Salasuo 2016, 95- 98.) Tanssin omatoimiryhmien vastauksissa ilmenee, että tanssi liikuntamuotona kunnonkohottajana tulee siinä sivussa, tanssiin yhdistetään videoiden katsomista ja esiintymisen iloa. Tanssin katsotaan olevan hyvä liikunnallinen ajanviettotapa.

”No varmaan se on just liikuntaa, ku kyllähän siinä kunto nousee ja kaikkee. Et se on hyvää liikuntaa ,eikä vaan et sitte ...sit ainakin pysyy kunnossa, jos ei tykkää niinku käydä millään lenkillä tai tälleen. Ja se on just kiva, ku siin voi just treenaa ja sitte pysyy kunto niinku hyvänä .”(tyttö 15 - vuotta, disco)

”Ehkä se on vaan, et se on hauskaa ja myös liikuntaa. Ku mä en muuten sit liiku kauheesti , se on terveellistä.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”Se on tosi hyvä tapa viettää aikaa silleen. Se on myös liikuntaa, mut sitä ei huomaa, et se on liikuntaa ja se on tosi hyvää. Ja tuo se tosi paljon itseluottamusta, et kun esiinnyään.” (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

Tanssi nähtiin taiteena ja kehollisen itseilmaisun välineenä, koska tanssissa tehtiin koreografioita ja tanssin avulla pystyi kertomaan tarinaa. Tanssissa tunteilat tuodaan esityksissä esiin, tanssi taiteena on tunne-elämys. Tanssissakin voi ottaa rooleja ja esityksen voi suunnitella tarinalliseksi. Nuorisobarometrin 2009 vastauksissa kävi ilmi, että luovat harrastukset olivat aikaisempiin vuosiin verrattuna laskemassa. Kysymyksen asettelu saattoi vaikuttaa laskuun, koska kulttuuri- ja liikuntaharrastuksen raja ei ole nuorille ylittymätön, se on osalle nuorista tavallaan veteen piirretty viiva. Tanssia harrastivat tuolloin vastanneista 58 % ohjatusti ryhmässä ja 21 % ryhmässä omin päin. (Myllyniemi 2009b, 23- 24.) Valtakunnallisessa koululaiskyselyssä 2017 tanssi nousi viiden suosituimman taide- ja kulttuuriaineen joukkoon, jota haluttaisiin harrastaa koulussa. Erikseen mainitut street ja showtanssi yhdessä parkourin kanssa olivat ensimmäisellä sijalla. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2018.)

”Sanoisin, et se on semmosta itsensä ilmaisemista, tunteiden semmosta näyttämistä kun pystyy, kun oppii ittestään ja pystyy kehittää itteään monilla tasoilla. Kuitenkin siinä on sitä esiintymistä ja semmosta itsensä il-

maisun sellaisilla liikkeitä niin.. mä tiedä, se on vähän niinku taidelaji viite-ryhmää.” (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

”Se on niinku itsensä ilmaisemista niinku omalla tavallaan ja niin, se on sellasta niin esiintymistä ja semmosta. Mä en tiä mikä se sana on, mut sellasta niinku, saa niinku päästää kaiken mitä sulla on. Tai niinku sulla voi olla joku tarina taustalla. Tai sä voit tehdä sitä jonku syyn takia, niin silleen se vapauttaa ja onhan se jollain tavalla taidetta, kun just siinä on itseilmaisua ja tarinaa voi olla.” (tyttö 15 - vuotta, disco)

”Käytät niinku kehoas siinä, et ilmaiset sillä. Myös se, joka tekee koreon on artist, ku se suunnittelee sen. Varsinkin, jos sä oot tehny koreon ja joku muu tanssisi sitä, vaik se et oo sä, joka esittää sitä. Se on silti niin tunte-elämys.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”..se tanssi oli semmonen tosi fears tai semmonen vihanen, et me tuotiin se siinä näkyviin, ainakin se mun mielestä jossain kohdis näky, ku me käveltiin sillai vihasesti ja yritettiin saada se liikkeisiin.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Hip hop - ryhmäläiset katsoivat tanssilla olevan yhteiskunnallista merkitystä.

Neljä ryhmän jäsenistä oli osallistunut flash mobiin, yksi oli jopa ollut koollekutsujaryhmässä. Flash mobilla tarkoitetaan tapahtumaa, jossa ihmiset tulevat ennalta sovitulle paikalle tekemään yhteisesti sovitun asian. Tapahtumat suunnitellaan ja ihmiset kutsutaan koolle sosiaalisen median välityksellä. (Wikipedia 2018.) Tanssin avulla yritettiin saada nuorille mielekästä bändiä Suomeen.

Vaikka kyseinen bändi ei aikataulukiiireiden takia paikalle saapunutkaan, nuoret katsoivat toimintansa olleen merkityksellistä, koska kansainvälisen bändin manageri oli kuitenkin huomionnut heidän tempauksensa ja ottanut nuoriin yhteyttä.

”Meil oli yks päivä keikka, et jonotettiin sinne keikal. Ni sitte, kai me haluttiin ns. näyttää, et se musiikki mitä ollaan menos kuuntelemaan ja sit me tanssittiin ohikulkijoille ja sitte niin.. ja sit meidän tavoitteena oli saada se artisti tai bändi näkemään. Mut sit niil oli niin tiukka schedule, et ne ei eh-tiny... nii me tanssittiin jotain -25 asteessa eikä ollu ees takkii.” (tyttö 17 - vuotta, hip hop)

”Mä olin One Direction flashmobissa sillon ku me jeesattiin kauan sitten yhtä kaveria. Ni se tykkäs siitä One Directionista ja sit me mentiin mukaan siihen, et ne saatas Suomeen ” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Ryhmän jäsenet olivat ottaneet osaa myös yhteiskuntaan vaikuttamaan pyrki-viin flash mobeihin, jotta tärkeälle asialle saataisiin huomioita ja rahoitusta. Kun omalla toiminnalla nähdään olevan myönteinen vaikutus toisiin ihmisiin ja toi-

minnan avulla nähdään jonkin itselle tärkeän arvon edistyvän, se motivoi toimimaan (Martela & Jarenko 2014, 31). Flash mobihiin oli osallistuttu myös huiin uoksi, koska yhdessä toimiminen on kiuaa, tapahtumiin mennään yhdessä.

”Muutenki ihmisten et help. Et jos sul on joku hyv ntekeu isyysasia, mitä sä haluat ja sit sä voit j rjest   flash mobin, et ihmiset näkee, et sä oot hyvällä asialla ja se asia saa huomion. Niinku nen p iv    siihen keräyksen” (tyttö 17- vuotta, hip hop)

”Ei oltu harjoteltu, piti vaan koplaa sitä opee , ni mä en osannu , mä olin aina jäljessä. Ja sit mua vähän nolotti, ku mä tein vaan jotain ja kaikki katto mua. Mut se asia oli hyvä.” (tyttö 17- vuotta, hip hop)

Tulevaisuuden suhteen vastanneilla oli realistiset käsitykset, tanssin tiedostettiin olevan vaatiua ammatti, joka kuluttaa kehoa. He halusivat opiskella toisenlaisen ammatin ja tanssin haluttiin pysyv  n harrastuksena. Yksi vastaajista ajatteli tanssia myös mahdollisena ammattina.

”Kyl mä tietenki jossain vaiheessa lopetan t  n. Koska mä oon, niinku oon enemmän, et mua kiinnostaa niinku ravintola-ala. Et niin, mä haluan sit enemmän niinku siihen panostaa, et kyl mä tanssin jossain välissä lope- tan. Kyl mä sen ti  n.”(tyttö 14 - vuotta, disco)

”Mun mielestä ainaki on tosi vaikeeta työllistyä niinku tanssin kautta ja mä en ite haluis sitä ammattina. Et mä oon tosi kiinnostunu l  kiksest  ja sil- lai, mut mun mielestä se on tosi kiva harrastus. Mut en mä pystyis tehä si- tä työkseen ja mä tiedän, et mä en pystyis tehä sitä tosi kauaa. Koska mun keho ei pysys ,sit ku mä oon nelikymppinen, ni mä en voi enää tosi hirveesti ees treenaa tai tosiaankaan tanssii enää.”(tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”Mä nyt varmaan tanssin, mut luulen, et pysyy ihan harrastuksena, mut ei ainakaan ammattia. Tai onhan se kiuaa, mut on niin paljon muita mahdol- lisuuksia.”(tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”Ois tosi kiva, et t   myös pysyis sillee vapaa-ajan harrastuksena, eikä muutu semmoseks ty ks, jota on pakko sit, et sais rahaa t  n kautta.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”M  kind niinku kehityn ja sain niinku unelman, ni mä ehkä haluaisin tai haluan olla taustatanssija. Koska aina ku mä tanssin, ni sit se on niin ki- vaa ja niinku myös oppiminen uusii tanssei, ni mä haluaisin niinku ty kse- ni.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

5.4 Esiintyminen

Kaikille haastatelluille esiintyminen oli tärkeää, tekeminen haluttiin saada näkyville. Osa treenasi varta vasten koreografioita päästäkseen esiintymään joko Nuorisopalveluiden omiin näytöksiin tai tanssikoulujen kisoihin. Discotanssijoilla määränpäänä häämötti Suomen mestaruuskilpailut 2018.

”No must tuntuu, et sillen se ohjelman teko ois periaatteessa turhaa, koska ei sitä vois sitte näyttää missään sitte sillen, jos ei ois mitään esityksii. Et se on justiin kiva kun on just kevät- ja joulunäytöksii ja sit kisoii, et pääsee näyttämään tekemistään.” (tyttö 14 - vuotta, disco)

Esiintyminen jännitti ja aiheutti jonkin verran paineitakin, mutta kaikki halusivat esiintyä ja mahdollinen palaute tekemisestä katsottiin arvokkaaksi. Palautteeksi esityksistä riittivät yleisön antamat abloidit. Palkkion, maineen ja kunnian voisi suoraan ajatella liittyvän ulkoiseen motivaatioon, toisaalta taas esiintymisen tuoma jännitys olisi selkeästi sisäiseen motivaatioon liittyvää. Myönteinen palaute saa kohteensa kokemaan pystyvyyttä ja autonomiaa ja sen on todettu auttavan ulkoisten motiivien sisäistymisessä (Vasalampi 2017, 60).

”Mua ei jännittäny sillen aluks, mut sitte kun meni sinne lavalle, niin sitte rupes siellä vasta. Mut silleen kyl se oli tosi tosi antavaa. (tyttö 18 -vuotta, k-pop)

”Me ollaan ajateltu, että me osallistuttais niinku näihin tanssikilpailuihin mitä tulee, et sitte ehkä semmoseenkin. Mut ne ois sitte myöhemmällä, et ois sitte semmosta kokemusta niistä näytöksistä. On ne kuitenkin aina semmosia vähän matalamman kynnyksen paikkoja osallistua niihin.”(tyttö 18 - vuotta, k-pop)

”Joskus mul ainakin on sillee, et jos on kilpailu, ni sillen mua jännittää tosi kamalan paljon. Mut jos on esitys, ni sillen ei yleensä jännitä niin hirveesti. Et , mut kerran ku mä menin kisoihin, ni jännitti tosi paljon , et se oli vähän pelottavaa jo.” (tyttö 16 -vuotta, hip hop)

”Vaik et aina ei mee niin hyvin tai unohtaa sarjan, mut sit niinku pitää yrittää vaan olla siellä lavalla, et ois kiva. Vaan tanssia, eikä sillee stressaa liikaa, et muistaaks sen ohjelman ollenkaan.” (tyttö 15 - vuotta, disco)

Tanssiessa ollaan tietoisia ympäröivästä maailmasta, samalla kun keskitytään täysillä omaan tekemiseen. Tanssi esiintymisenä on sekä yksityinen että yhteinen kokemus.(Foster 2015, 38.)

”Se on se alku ainakin mulla. No riippuu missä mä esiinnyn. Et jos on tosi iso paikka, ni se alku on tietysti ihan hirvee. Mut sit ku sä oot siellä lavalla, ni sit se vaan purkautuu ja sä tanssit täysillä.” (tyttö 17 - vuotta, hip hop)

Epäonnistumisen pelko, mokaaminen tuottaa paineita. Discotanssissa positiivinen perfektionismi vaikuttaa olevan läsnä lajin kilpailullisten elementtien takia. Positiivinen perfektionismi tarkoittaa hyvällä tavalla täydellisyyden tavoittelua, jossa halutaan jalostaa omat taidot ja osaaminen huipputasolle (Hakkarainen ym. 2004, 215).

”No varmaan se, kun tulee semmonen vapautunu fiilis. Et ja sit heti ku tulee sieltä lavalta, ni ku on vetäny sen ohjelman, ni tulee hyvä fiilis vaik niinku ois unohtanu. Mut sit kuitenkin, ku pystyy vaan jatkaa sit uudestaan ja kyl siitä sit tulee hyvä fiilis sen jälkeen sit. Siinä ylittää sit ittesä tavallaan. Mua aina jännittää niin paljon kaikki nuo kisat, mua pelottaa aina, et mä unohdan. Ja just sit se, et mä tyyliin törmäisin johonkin ja sit jos mä muuten vaan mokaisin ja sit se niinku eniten pelottaa.” (tyttö 14 - vuotta, disco)

”Sen jälkeen ku on saanu palautteen, ni yrittää just kehittää ja parantaa sitä mitä pitää tehdä, et mitä ne on sanonu, mitä pitää parantaa enemmän. Ne just kattoo sitä ohjelmaa ja sitte just noita perushyppyjä, nilkkoi ja tämmösiä ja et osaaks se niinku esiintyä siin, et se ei mee niinku ihan jännittyneenä, vaan osaaks se just hymyillä ja silleen... et sillä on hauskaa siellä lavalla. Et kyl siinä pitäis silleen niinku osata esiintyä siellä. Et siit pystys enemmän niinku nauttii sillon.” (tyttö 15 - vuotta, disco)

Hiphop ja k-pop ryhmissä esiintymistä verrattiin koulunkäyntiin ja koeviikkoihin. Koeviikkojen olettaisi liittyvän suorituspaineesiin ja ulkoiseen suorittamiseen. Vertaus johtuikin siitä, että onnistuneen esityksen jälkeen tuntuu samalta kuin onnistuneen kokeen jälkeen ja yleisön raivokkaat aplodit tarkoittavat vastaajien mukaan kympin suoritusta. On tärkeää tulla hyväksytyksi. Hyväksytyksi tulemisen kokemus on myös osa osallisuuden kokemuksesta. Kun on mahdollista tulla kuulluksi ja nähdyksi omana itsenään ja ryhmän jäsenenä saaden tunnustusta tekemisestään, osallisuuden tunne vahvistuu. (Nivala ym., 2013, 27.)

”Eka kerran oli sellanen maailmanlopun tuntu, mut nyt kun on ollu niin mones niissä näytöksissä, ni nykyään se on vähän niinku semmonen näytön paikka. Et yleensä se, niinku se kaikki työ mitä on tehty, tulee semmoseks koemaiseks tilaisuudeks. Niinku kouluissa on ne kokeet, koeviikot, ni paljon tossa on semmosta samaa, että mitä oot oppinu. Pystyy näyttää sillee, et mihin tasolle on saanu nää omat taidot.” (tyttö 18 -vuotta, k-pop)

”Se purkautuminen, mikä tulee siit esityksestä, ni se on vähän niinku ois harjoiteltu kokeeseen ja saanu niinku täys kympin.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”Se niinku näyttää sen hard workin tulos.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”Tuntuu et sä oot niinku ammattilainen sen jälkeen, koska ihmiset sen jälkeen on ihan et what.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Kilpailuihin osallistuessa tärkeintä ei haastateltujen mukaan ollut palkinnot vaan palaute. Toki kilpailuissa halutaan pärjätä, koska niiden eteen on tehty paljon työtä. Kilpailuissakaan palkitsemisen ei tarvitse olla pokaalisija. Martela & Jarenko ovat todenneet työntekijöiden palkitsemista tutkiessaan, että hyvien suoritus-ten huomioiminen usein vahvistaa sisäistä motivaatiota ja ihmisen kokemus omasta kyvykkyydestä ja yhteisöllisyydestä vahvistuu, kun hänen onnistumisen-ensa huomioidaan. (Martela & Jarenko 2014, 51.)

”Mun mielest kilpailussa, ni ei oo tärkeet voittaa.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

”Se on myös se, et kaikki tää työ mitä on tehny, tulee nähdys siellä.” (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Kilpailu on vertailua ja saatu palaute vaikuttaa myös minäkuvaan. Kun kisoissa onnistuu ja osaaminen on tunnustettu, on onnistumisella itsetuntoa kohottava vaikutus. Ulkopuolelta tuleva menestymisen paine viittaa ulkoiseen motivaatioon, joka saattaa johtaa epäterveeseen perfektionismiin. Epäterveen tai toisin sanoen pahan perfektionismin tunnusmerkkejä on itsensä vertaaminen muihin. Se saattaa pahimmillaan johtaa alisuoriutumiseen. (Hakkarainen ym. 2004, 215- 216.) Kuitenkin Martelan & Jarenkon mainitsema sisäiseen motivaatioon vaikuttava palkitseminen mielestäni liittyy myös kilpailutilanteeseen. Jännityksen ja kilpailupaineen purkautumisen palkkiona on oman osaamisen ja kykyjen tunnistaminen, jolloin sisäinen motivaatio vahvistuu.

"Mua vaan kilpailussa jännitti, ku mul oli tosi iso pressure, et mun pitää olla hyvä siinä." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Sosiaalinen media mahdollistaa yhden kanavan lisää esiintymisille. Kisojen ja esitysten lisäksi näkyvyyttä omalle tekemiselle haluttiin saavuttaa myös sosiaalisessa mediassa. Sosiaalisen median kautta omaa osaamista pystyi jakamaan muille, jotka mahdollisesti haluaisivat oppia ja peilata koreografioita.

"Me ollaan silleen ajateltu, et me kuvataan Youtubeen silleen meidän koreoista." (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

5.5 Raha ja vanhempien tuki

Nuorisobarometrin 2015 mukaan joka kolmannelta nuorelta on jäänyt harrastus väliin rahanpuutteen takia (Myllyniemi ym., 2016, 72). Omatoimiryhmien kesken tanssilajien välillä oli rahan kulutuksessa selkeä ero. Discotanssi on kilpailullinen laji, jossa materiaaleihin menee paljon rahaa. Nuoret tarvitsevat vanhempien avustusta kisamatkoihin ja haastatellut olivat myös valmiita itse hankkimaan rahaa kuluja varten. Katutanssilajeissa itse materiaaleihin ei käytetä paljon rahaa ja matkakustannukset nuoret maksavat itse. Ohjattuja tanssitunteja olivat katutanssilajien harrastajat vaihtaneet maksuttomiin. Toisaalta nuorisopalveluilta toivottiin koulutusta vaikkapa workshopin muodossa ja siihen oltiin valmiita rahallisesti panostamaan, jos tunnettu opettaja olisi kouluttajana.

"Se riippuu tietysti tosi paljon, et onko jotain erityistä sillon. Ja sit just vaatteisiin ja tämmösiin ja just näitä kenkii tai tämmösii ei tarvi hirveen usein uusia ja voi olla, et ei mee moneen kuukauteen ollenkaan, paitsi ne matkat nyt sit tietysti." (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

"No niissä puvuissa on niin, et niitä just kierrätetään, et ne on sit halvempii. Yhtä pukua käytetään siis yhden kauden, mut se voi olla niiku satasesta tonniin, iha sil välillä. Et strassit, nekin maksaa, ne on niinku kaikist kalteinta ja sit, no kankaat." (tyttö 15 - vuotta, disco)

"Autan kotitöissä ja mä jaoin yhes vaiheessa mainoksii, mut mä en enää, lopetin sen ja nyt meillä on tän viikon sunnuntaina vaalikahvila. Sit me myytiin suklaata viime vuonna. Me aina yritetään saada sitä rahaa kasaan." (tyttö 15 - vuotta, disco)

"Mun mielestä ois kivaa, jos käydään niinku oppii vaikka workshopissa. Mut se riippuu, niin, et riippuu paljon siitä opettajasta. Koska niinku, jos on joku niinku match the .. niinku semmonen iso, ni niit mä voisin, voisin maksaa vaikka tuhansia, et sais mennä tanssii. Tai ei nyt tuhansii, mut siis niinku joo, ois kiva, kunhan mä tiedän, kuka se opettaja on." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

Vanhemmat tukivat nuorimpia vastanneista olemalla mukana esimerkiksi kilpailuissa, osallistumalla tanssipukujen ompeluun ja tukien rahallisesti. Nuorisobarometrin 2009 mukaan 48 % vastanneista koki, että vanhempien kannustus luovaan toimintaan osallistumiseen on riittävää (Myllyniemi 2009, 42).

"Mä treenaan kahdeksan kertaa viikossa, no vanhemmat tykkää siitä, ne kannustaa ja ne on mukana." (tyttö 15 - vuotta, disco)

Osa vanhemmista tiesi omatoimisesta tanssiharrastuksesta, mutta kaikkien vanhemmille ei oltu välttämättä kerrottu, missä tanssitaan. Kaikkien vanhemmat eivät liioin olleet tietoisia, ettei nuorisotalolla ole ohjaajia paikalla. Ryhmät treenasivat Helsingin kisahallilla silloin, kun nuorisotalolla ei ollut tilaa vapaana. Vastaajien arvion mukaan vanhemmat olivat kannustavia, tanssi nähtiin niin sanottuna hyvänä harrastuksena, jossa ystävät ovat läsnä.

"Mun äiti tietää vaan, et mä käyn tanssimassa." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Se on sama kuin menis kavereitten kaa ja sit myös, et äiti tietää, et tanssi on niinku treenaamista, urheilua." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"Se tietää, et sä näät kavereita, et et oo yksin siellä." (tyttö 16 - vuotta, hip hop)

"No ne on, et tää on hyvä asia. Et ku äiti silleen ehdotti, ku mä oon silleen kiinnostunu ." (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

Vastaajilla aikaa tanssiharrastukselle kului paljon, ohjatuilla ja omatoimisilla kerroilla käytiin useana päivänä viikossa. Osalla vastaajista koulun ja harrastuksen yhdistäminen vaati keskusteluja kotiväen kanssa.

"Ehkä ainoa negatiivinen on, ku on paljon treenejä, ku mulla on tälläkin hetkellä vaan kaks vapaapäivää viikossa. Ni ehkä siitä on vähän sit silleen niiku huoli, että niinku menee koulu sitte toiseks siinä prioriteeteissa. Mut

ei sekään silleen, et se estäis sitä harrastusta tai mitään tämmöst.” (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

”Mä sanoin, et kuitenkin ku me ollaan suunniteltu nää treenit silleen tiettyihin aikoihin ni, et se ei silleen veis paljoo koulun ajasta. Et oon mä vaan vastannu, et me ollaan hyvin suunniteltu nää ja kyllä sen pystyy silleen hyvi järjestää koulun kaa, et ei mikään menis silleen pilalle.” (tyttö 18 - vuotta, k-pop)

6 POHDINTA

Koivusen opinnäytetyön tulosten kanssa yhteistä haastattelemillani nuorilla oli sitoutuneisuus toimintaan ja yhteisön merkitys, omalla tavalla tekeminen ja vuorovaikutuksellisuus. (Koivunen 2013, 37). Omassa tutkimuksessani roolit eivät nousseet esille kuten teatteriharrastuksessa.

Hasanen on todennut, että tyttöjen omaehtoisen toiminnan tanssin tilat, kuten kerhohuoneet, ovat avoimia ja tasa-arvoisia tiloja, kun taas poikien omaehtoiset tilat ja tanssin ohjatut tilat ovat suljettuja (Hasanen 2017, 54). Tutkimuksessani olisi hyvä ollut olla mukana poikien ryhmä tai sekaryhmä, jotta olisin saanut myös poikien äänen kuuluville. Aikataulullisista syistä en pystynyt ottamaan omatoimista poikaryhmää mukaan, koska talolla ei aineiston keruun aikaan yhtään sellaista ollut. Olisi mielenkiintoista selvittää, miksi pojat eivät ole löytäneet talon tiloja tanssin kontekstissa. Pitävätkö pojat organisoidun tanssin tilaa niin feminiinisenä, etteivät he halua varata tilaa omatoimiryhmillekään tyttöjen valtaamasta tilasta. Tutkimus olisi myös ollut hyvä tehdä pidemmällä aikavälillä, jotta olisi voinut selvittää, onko ryhmissä vaihtuvuutta ja kuinka pitkälle motivoitio ja yhdessä tehdyt suunnitelmat riittävät. Tutkimukseni mielestäni osoittaa, että haastattelemani tanssin nuorten ryhmät ovat luoneet toiminnalleen pohjan, johon sitoutuvat, suunnittelevat ja motivoituvat harrastamaansa lajiin intohimoisesti ja omaavat innostajan roolin toisiensa innoittajina, heidän tanssiharrastuksensa ei ole puuhastelua. Omatoimiryhmienkin toiminnassa toteutuvat innostamisen eri puolet: toiminnan suunnittelevat ja toteuttavat ryhmät itse, välittäjänä tilojen saatavuudessa toimii nuorten omatoimiryhmiä auttava ohjaaja ja kaupun-

ki tukee maksuttomuudella toiminnan mahdollisuutta nuorten ryhmille. (Kurki 2008, 27.)

Sosiokulttuurinen innostaminen on laaja-alaista, johon liittyy myös Paolo Freiren vapautuksen teoria (Foster 2015, 55). Nuorten omatoimiryhmien toiminnan voidaan mielestäni katsoa sisältävän myös kriittistä pedagogiikkaa, jossa nuoret ovat ottaneet vallan itselleen, aikuinen ohjaaja ei ole antamassa ohjeita ja opettamassa tekemistä ylhäältä alaspäin, vaan nuoret suunnittelevat, toteuttavat ja oivaltavat itse sekä toimivat omien intressiensä ja tahtotilan mukaisesti (Freire 2005, 29). Tanssin avulla voi myös pyrkiä toimimaan yhteiskunnallisesti (Kiilakoski 2014, 57- 61). Tanssin flashmobit , joissa kutsutaan paljon ihmisiä tanssimaan yhteen paikkaan tärkeän asian puolesta on mielestäni hieno esimerkki yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta. Tanssi esityksenä voi myös olla yhteiskunnallinen. Haastattelemani nuoret sijoittivat tanssin tuolloin taiteeksi, jossa vaikutetaan tarinan kautta.

Omatoimiryhmien toiminnan mahdollistaminen ja luotto nuoriin on mielestäni myös kansalaisuuteen kasvattamista ja osallisuutta mitä enimmässä määrissä. Nuoret ovat oman toiminnansa osallisina, he ovat siirtyneet osallistujista toimijoiksi ja muuttaneet toimintaa haluamaansa, heille merkitykselliseen suuntaan (Gretschel 2008a, 244). Tukemalla nuorten omatoimisuutta tuetaan samalla positiivisen identiteetin muodostumista ja omaa tapaa toteuttaa itseään, nuorilla on tunne joukkoon kuulumisesta. Aktiiviseksi kansalaiseksi kasvuun tarvitaan myös luottamusta nuoria kohtaan, tilojen väljyydellä ja matalan kynnyksen saatavuudella omatoimiryhmät oppivat vastuunottoa ja aktiivisuutta tuottaen oman näköistä itselle merkityksellistä toimintaa. Helsingin kaupunkistrategian ja nuorisopalveluiden visio toteutuu. Palveluajattelussa kaupunki tarjoaa tilan, ohjaajat antavat tukea tarvittaessa, tekeminen ja luovuus ovat nuorten itsensä käsissä.

Tanssi ei tietenkään ole kaikille nuorille merkityksellistä, vaan erilaisille harrastusryhmille on laajemmin mahdollistettava samanlaiset mahdollisuudet omanlaiseen harrastamiseen. Pienillä työaikasäädöillä myös alaikäiset nuoret pääsevät harrastamaan turvallisesti omin ehdoin . Ohjaajien taustatuki saattaa heidän osaltaan olla suuremmassa roolissa: omatoimiryhmien tekemisessä ei voi unohtaa kasvatusajattelua, ohjaaja on taustatukena ja esimerkiksi tanssiharrastuk-

sessä musiikki tai tanssilajin valinta saattaisi olla keskustelua ja ohjausta vaativaa. Ohjatuilta tanssitunneilta ryhmät myös ammentavat ideoita omaan tekemiseen.

Maslowin tarvehierarkia on teoria, jonka kaikki tuntevat, mutta jota kukaan ei käytä (Martela 2015, 58). Sanoisin kuitenkin, että itsensä toteuttamisen helmi-paikalle rohkaistuu nousemaan, kun peruspilarit ovat kunnossa. Ystävien tuki, joukkoon kuuluminen, omien kykyjen tunnistaminen ja itsensä toteuttaminen sekä mahdollisuus oppia, opettaa ja auttaa toisia nousivat tutkimuksessani esille motivaation lähteinä, hyväntekemisen moottoriöljynä. Ihminen voi hyvin, kun hän pystyy tekemään toisille hyvää (Martela ym. 2016, 62). Vaikka haastatelluilla ryhmän jäsenillä oli tavoitteita menestykseen esimerkiksi kilpailujen kautta, kaveria ei jätetty, ryhmät etenivät omatahtisesti kaikille sopivaan tapaan ja oppiminen täytti informaalin oppimisen kriteerit. Oma osaamista ei liioin haluttu piilotella, oma työ ja tekeminen oli tarpeen saada esille, päästä tähdeksi ryhmän kanssa lavalle ja jakaa omaa osaamistaan Youtubeen muidenkin käytettäväksi. Kulttuurisen nuorisotyön kontekstissa esiintymismahdollisuuksien ja tanssiharrastuksen tukeminen on tärkeää. Nuoret haluavat tuoda tekemisensä esille, kokea itse ja antaa toisille elämyksiä. Haastattelemani nuoret eivät tanssi salaa muilta, tanssi omin voimin luo pohjan osallisuuteen ja aktiiviseen, omannäköiseen tekemiseen.

Toivon, että opinnäytetyötäni voi hyödyntää laajemmalti erilaisten omatoimiryhmien toimintaa kehitettäessä. Olisi mielenkiintoista saada tietoa omatoimisuudesta harrastusryhmistä koko kaupungin tasolla. Myös lukumääräisesti pienillä ryhmillä on tarvetta toiminnalleen ja kaupungin tiloissa ei pitäisi tulevaisuudessa olla tarpeetonta tyhjääkäyttöä. Kun nuori löytää itselleen merkityksellisen harrastuksen ja motivoituu ja sitoutuu tekemiseensä, pitäisi toimintaa rohkeasti mahdollistaa. Tilojen käytössä on päästävä pois säilyttämisen ja vanhalla tavalla tekemisen ilmapiiiristä kohti laadullista muutosta, jossa nuorten omatoimiryhmät pystyvät olemaan osallisina toiminnassa (Kurki 2010, 202). Luottamalla nuoriin ohjaajien pysytellessä taustatukena harrastuksien drop-out ilmiötä olisi mahdollista saada pienemmäksi, kun nuoret löytävät heitä motivoivaa tekemistä omin ehdoin.

LÄHTEET

Aalto, Maija 2018. Helsingin teinien asiat ovat yhä paremmin. Helsingin Sanomat , kaupunki 2.1.2018, A 20- 21.

Ames, C., & Archer, J. 1998. Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. Journal of Educational Psychology, vol 80(3), 260-267.

Anttila, Annikki & Haapanen, Sinikka & Myyrä, Reetta & Mönttinen, Pekka & Parviainen, Sari 2012 . Nuorten osallisuus ja vaikuttaminen kulttuurisessa nuorisotyössä. Helsinki: Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus, 8,16.

Anttila, Eeva 1994. Tanssin aika. Opas koulujen tanssikasvatukseen. Liikuntatieteellinen seuran julkaisuja 139. Helsinki: Liikuntatieteellinen seura.

Deci, E. L., & Ryan, R. M 1985. Intrinsic motivation and Self-Determination in Human Behavior. New York: Plenum Press.

Deci, E. L., & Ryan, R. M 2000. Intrinsic and Extrinsic Motivations: Classification Definitions and New Directions. Contemporary Educational Psychology 25, 54-67.

Deci, E.L., & Ryan, R.M. 2000. The "what" and "why" of goals pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. Psychological Inquiry 11(4), 227-268.

Ebrand Suomi Oy 2016. Some ja nuoret 2016. Viitattu 20.4.2018.
<https://www.ebrand.fi/somejanuoret2016/>

Finnish Dance Organization 2018. Viitattu 18.1.2018.
https://www.fdo.fi/index.php?ID=95&dtc_id=3

Foster, Raisa 2015. Tanssi-innostaminen. Kohti yksilön ja yhteisön hyvinvointia. Helsinki: Books on Demand .

Freire, Paolo 2005. Sorrettujen pedagogiikka. Suom. Joel Kurtti. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Gretschel, Anu 2008a. Nuori- ei asiakkaaksi, vaan vaikuttamaan nuorisotyön keinoin. Teoksessa Hoikkala, Tommi & Sell, Anna (toim.) 2008. Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Hakapaino, 245- 246.

Gretschel, Anu & Laine, Sofia & Siivonen, Katriina & Peltola, Marja & Myllyniemi, Sami 2011. Toiminnan esteet. Teoksessa Määttä, Mirja & Tolonen, Tarja (toim.) Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Hakapaino, 112.

Gretschel, Anu 2011. Nuorisotalo mahdollistavana lähiyhteisönä: nuorten näkökulma. Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus & Nuorisotutkimusverkosto

/Nuorisotutkimusseura. Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus, julkaisuja 3. Helsinki: Aksidenssi oy.

Hakkarainen, Kai & Lonka, Kirsti & Lipponen, Lasse 2004. Tutkiva oppinen: järki, tunteet ja kulttuuri oppimisen sytyttäjinä. Helsinki: WSOY.

Hasanen, Elina 2017. "Me ollaan koko ajan liikkeessä" Tutkimus nuorten omaehtoisen liikkumisen muodoista ja merkityksistä tilan kehyksissä. Väitöskirja. Liikuntatieteellinen tiedekunta. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 25.4.2018. https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/55883/978-951-39-7204-2_vaitos02122017.pdf?sequence=1

Helkama, Klaus & Myllyniemi, Rauni & Liebkina, Karmela 2001. Johdatus sosiiaalipsykologiaan. Helsinki: Oy Edita Ab.

Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus 2007. Sisältö edellä. Kulttuurisen nuorisotyön toiminnan suuntaviivat vuosille 2007- 2010. Helsinki: Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskuksen julkaisuja. Helsinki: Helsingin kaupunki 2018. Viitattu 29.3.2018. <https://www.hel.fi/kulttuurin-ja-vapaa-ajan-toimiala/fi/tietoa-meista/>

Helsingin kaupunki 2018. Viitattu 29.3.2018. <https://www.hel.fi/kulttuurin-ja-vapaa-ajan-toimiala/fi/tietoa-meista/nuorison-palvelukokonaisuus/>

Helsingin kaupunki 2018. Helsingin kaupunkistrategia 2017- 2021. Viitattu 2.2.2018. <https://www.hel.fi/Helsinki/fi/kaupunki-ja-hallinto/strategia-ja-talous/kaupunkistrategia/>

Helsingin kaupunki 2018. Viitattu 7.4.2018. <https://varaamo.hel.fi/>

Helsingin kaupunki 2018. Viitattu 8.4.2018. <https://www.hel.fi/helsinki/fi/kaupunki-ja-hallinto/osallistu-ja-vaikuta/vaikuttamiskanavat/osallisuus-ja-vuorovaikutusmalli/>

Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena 2011. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Gaudeamus Helsinki Press Oy Yliopistokustannus.

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2007. Tutki ja kirjoita. Jyväskylä: Kirjayhtymä Oy.

Hoppu, Petri 2003. Tanssintutkimus tienhaarassa. Teoksessa Tanssi, tanssi. Kulttuureja, tulkintoja. Saarikoski, Helena (toim.) Tampere: Tammer-Paino Oy, 20- 21.

Isomursu, Anne 2003. Breikkaus on mun elämäntapa. Kertomuksia break-tanssista. Teoksessa Tanssi, tanssi. Kulttuureja, tulkintoja. Saarikoski, Helena (toim.) Tampere: Tammer-Paino Oy, 295 - 296.

Järvenoja, Hanna & Kurki, Kristiina & Järvelä, Sanna 2018. Motivoidutaan yhdessä. Teoksessa Salmela- Aro Katariina (toim.) Motivaatio ja oppiminen. Jyväskylä:PS -kustannus, 148-149.

Kananen, Jorma 2014. Laadullinen tutkimus opinnäytetyönä. Miten kirjoitan kvalitatiivisen opinnäytetyön vaihe vaiheelta. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja 176: Suomen yliopistopaino Oy.

Keränen, Timo 2018. Kaikki liikunta hellii aivoja, mutta yksi saattaa olla ylitse muiden: Tanssi. Viitattu 10.5.2018 <https://yle.fi/uutiset/3-10198012>

Kiilakoski, Tomi & Kivijärvi, Antti & Gretscher, Anu & Laine, Sofia & Merikivi, Jani 2011. Nuorten tilat. Teoksessa Määttä, Mirja & Tolonen, Tarja (toim.) Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Hakapaino, 57-63, 69.

Kiilakoski, Tomi 2104. Kasvu moneen suuntaan -kriittinen pedagogiikka ja nuorisotyö. Teoksessa Hoikkala, Tommi & Sell, Anna (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki:Hakapaino.

Kinnula,Heli 2017. Viitattu 8.4.2018. <http://helmi.hel.fi/kuva/tyontuki/tilat/Sivut/default.aspx>

Kiuru, Noona 2018. Kaveriverkostot ja oppimismotivaatio. Teoksessa Salmela-Aro Katariina (toim.) Motivaatio ja oppiminen. Jyväskylä: PS -kustannus,126-128.

Koivunen, Annimari 2013. Nuorten omaehtoinen teatteritoiminta. Opinnäytetyö. Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Kopakkala, Aku 2011. Porukka, jengi, tiimi. Ryhmädynamiikka ja siihen vaikuttaminen. Helsinki:Edita Prima Oy.

Kotimaisten kielten keskus. Sanakirja. Viitattu 26.4.2018. https://www.kotus.fi/sanakirjat/kielitoimiston_sanakirja

Kulttuuri- ja vapaa-ajan toimialan intranet 2018. Viitattu 29.3.2018. <http://helmi.hel.fi/kuva/strategia-ja-organisaatio/nuorisopalvelut/Sivut>

Kurki, Leena 2008. Sosiokulttuurinen innostaminen.Tampere: Vastapaino

Kurki, Leena 2010. Nuorisokasvatus sosiokulttuurisen innostamisen kehyksessä. Teoksessa Nivala, Elina & Saastamoinen, Mikko (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria -perusteita ja puheenvuoroja. Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 73. Helsinki:Yliopistopaino, 202- 208.

Lahtinen, Jukka & Isoviita, Antti 2001. Asiakaspalvelun ja markkinoinnin perusteet. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Laine, Sofia & Gretscher, Anu & Siivonen, Katriina & Hirsjärvi, Irma & Myllyniemi, Sami 2011. Toiminnan motiivit. Teoksessa Määttä, Mirja & Tolonen,Tarja

(toim.) Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa -aika tänään. Helsinki: Hakapaino, 1977.

Laitio, Tommi 2015. Toiminnanjohtajalta. Sisäinen blogi helmikuu. Nuorisosiainkeskuksen intranet. Viitattu 17.1.2018.

<http://helmi.hel.fi/Nk/Henkilöstö/Organisaatio/nuorisotoimenjohtajalta/default.aspx>

Laurio, Ulla 2017. Kulttuurinen nuorisotyö. Nuorisosiainkeskuksen intranet. Viitattu 14.1.2018.

<http://helmi.hel.fi/Nk/Toiminta/Kulttuurinen%20nuorisotyö/Sivut/default.aspx>

Liikanen, Veli & Harinen, Päivi & Kuninkaanniemi, Hanna & Rannikko, Anni & Ronkainen, Jussi 2013. Junnuputkesta omaehtoiseen liikkumiseen - vaihtoehtolajit liikunnan muuttuvassa kentässä. Liikunta ja Tiede 50, 5/2013.

Madsen, K. B. 1972. Miksi? Käyttäytymisen liikkeelle panevat voimat. Suom. Paula Leistén. Helsinki: Kirjayhtymä.

Madsen, K. B., & Egidius Henry 1976. Oppiminen ja motivaatio. Suom. Aune Laakso. Tampere: Tampereen Kirjapaino Oy.

Martela, Frank 2014. Onnellisuuksien psykologia. Teoksessa Uusitalo- Malmivaara, Lotta (toim.) Positiivisen psykologian voima. Jyväskylä: PS-kustannus, 49.

Martela, Frank 2015. Valonöörit. Sisäisen motivaation käsikirja. Helsinki: Gummerus Kustannus Oy.

Martela, Frank & Jarenko, Karoliina 2014. Sisäinen motivaatio. Tulevaisuuden työssä tuottavuus ja innostus kohtaavat. Eduskunnan tulevaisuusvaliokunnan julkaisu 3. Helsinki: Tulevaisuusvaliokunta.

Martela, Frank & Jarenko, Karoliina 2016. Draivi. Voiko sisäistä motivaatiota johtaa? Helsinki: Talentum media Oy.

Matikka, Leena 2013. Flow. Anna mennä ja onnistu. Jyväskylä: Docendo Oy.

Merikivi, Jani & Myllyniemi, Sami & Salasuo, Mikko (toim.) 2016. Media hanskassa: lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2016 mediasta ja liikunnasta. Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 184. Helsinki: Painotalo Varteva, 89- 94.

Maslow, A. H. 1987. Motivation and personality. New York: Harper & Row.

Metsämuuronen, Jari 1997. Omaehtoinen oppiminen ja motiivistruktuurit. Tutkimus 3. Helsinki: Opetushallitus.

Myllyniemi, Sami 2009a. Aika vapaalla. Nuorten vapaa-aikatutkimus 2009. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 92. Nuorisosiain neuvottelukunta, julkaisuja 40. Helsinki: Yliopistopaino Oy.

Myllyniemi, Sami 2009b. Taidekohtia. Nuorisobarometri 2009. Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 97. Nuorisoasiain neuvottelukunta, julkaisuja 41. Helsinki: Yliopistopaino Oy.

Nations, Daniel 2018. What is Social Media? Take a Closer Look at What Social Media Is Really All About. Viitattu 20.4.2018. <https://www.lifewire.com/what-is-social-media-explaining-the-big-trend-3486616>

Nieminen, Juha 2010. Puuttuva lenkki - nuorisokasvatus tieteen kentässä, kasvatuksen teoriassa ja nuorisotyön kentässä. Teoksessa Nivala, Elina & Saastamoinen, Mikko (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria -perusteita ja puheenvuoroja. Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 73. Helsinki: Yliopistopaino, 35, 49- 50.

Nivala, Elina & Ryynänen, Sanna 2013. Kohti sosiaalipedagogista osallisuuden ideaalia. Viitattu 24.5.2018. https://www.uef.fi/documents/364780/1847612/Nivala_%26_Ryyn%C3%A4nen_Kohti_sosiaalipedagogista_osallisuuden_ideaalia.pdf/82a018a3-5f0a-4c44-8937-7fd4ac2a3879

Nuorisolaki 2016. Viitattu 24.5.2018. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>

Opetus - ja Kulttuuriministeriö 2018. Valtakunnallisen koululaiskyselyn 2017 tulosityhteenvedo. Viitattu 25.4.2018. <http://minedu.fi/lastenkulttuuri>

Poikonen, Hanna 2017. Tutkijan ääni. Tanssijan aivot kehittyvät ainutlaatuisella tavalla. Viitattu 26.4.2018. <https://www.helsinki.fi/fi/uutiset/terveys/tanssijan-aivot-kehittyvat-ainutlaatuisella-tavalla>

Poikonen, Hanna 2018. Dance on cortex. Erps and phase synchrony in dancers and musicians during a contemporary dance piece. Väitöskirja. Lääketieteellinen tiedekunta. Helsingin yliopisto. Viitattu 24.5.2018. <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/234644/DANCEONC.pdf?sequence=1>

Rauste von Wright, Maija-Liisa & Von Wright, Johan 2000. Oppiminen ja koulu. Juva: WS Bookwell Oy.

Ruohotie, Pekka 1998. Motivaatio, tahto ja oppiminen. Helsinki: Oy Edita Ab.

Ruotsalainen, Leena 2014. Kulttuurinen nuorisotyö on kamppailulaji. Teoksessa Hoikkala, Tommi & Sell, Anna (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Hakapaino, 173, 178, 168-169.

Ryan, R. M., & Deci, E.L. 2000. Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. American Psychology 29 (1), 68- 78.

Salmela-Aro, Katariina & Nurmi, Jari-Erik 2017. (toim.) Yhteenvetoa ja pohdintaa. Teoksessa Mikä meitä liikuttaa. Jyväskylä: PS-kustannus, 246.

Sjöblom, Kirsi 2017. Intohimo. Teoksessa Salmela- Aro, Katariina & Nurmi, Jari-Erik (toim.) Mikä meitä liikuttaa. Jyväskylä:PS-kustannus, 222- 223, 225, 228.

Terveiden-ja hyvinvoinnin laitos- avoin tulospalvelu. Kouluterveyskysely 2017. Viitattu 18.1.2018. www.thl.fi/fiweb/lapset-nuoret-ja-perheet/tutkimustuloksia

Vasalampi, Kati 2017. Itsemääräämisteoria. Teoksessa Salmela- Aro, Katariina & Nurmi, Jari-Erik (toim.) Mikä meitä liikuttaa. Jyväskylä: PS-kustannus, 54.

Välipakka, Inka 2003. Tanssiesityksen kulttuurinen luenta. Teoksessa Tanssi, tanssi. Kulttuureja, tulkintoja. Saarikoski, Helena (toim.) Tampere:Tammer-Paino Oy, 270.

Wikipedia 2018. Korean pop. Viitattu 18.1.2018. <https://fi.wikipedia.org/wiki/K-pop>

Wikipedia 2018. Flash mob. Viitattu 18.1.2018. https://fi.wikipedia.org/wiki/Flash_mob

Wilson, Colin 1974. Nya frågeställningar inom psykologin. Maslow och den post-freudianska revolutionen. New Pathways in psychology. Maslow and the Post-Freudian Revolution. Översättning Estrid Tenggren. Lund: Berlingska Boktryckeriet.

Julkaisemattomat lähteet:

Havainnoinnit Pasilan yönuorisotalo 25.11.2017, nuorisopalveluiden tanssin joulunäytös 17.12.2017, hip hop omatoimiryhmän harjoitukset 14.1.2018

Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus 2016. Kehittämismuutokset ja kärkihankkeet. Hietsu-foorumi, helmikuu 2016.

Käyttövuoropäätökset 2017- 2018 Pasilan nuorisotalo

LIITTEET

LIITE 1

Kysymykset tanssin omatoimiryhmille:

taustakysymykset:

1. minkä ikäisiä olette?
2. milloin aloititte tanssin harrastamisen?
3. mitä tanssilajia harrastatte? Kertokaa, millaista tämä laji on?

motiivit

4. miten tanssiryhmä on muodostunut?
5. mikä vaikutti tanssiharrastuksen aloittamiseen?
6. oletteko sopineet jonkinlaisia sääntöjä ryhmälleen?
7. tuleeko teille koskaan riitoja tai erimielisyyksiä?
8. mikä motivoi tulemaan säännöllisesti paikalle
9. onko toiminnalla päämäärää?

oppiminen

10. mitä tanssitunnillanne tapahtuu?
11. kuka päättää, miten tunti etenee?
12. miten kehitytte, miten opitte uutta?
13. tarvitsetteko tanssi- tai nuoriso-ohjaajan tukea toimintaan?

merkitys

14. mikä on parasta omatoimisessa tekemisessä?
15. mitä tanssi teille on? (harrastus, liikuntaa, kulttuuria, taidetta tai jotakin muuta?)
16. Mitä merkitsee, että voi tanssia?

tila

17. Tuletteko koskaan hengaamaan?
18. tiedättekö miten ja milloin vuoroja virallisesti haetaan?
19. mikä olisi paras tapa ryhmille saada tietoa vapaista vuoroista?

lisäkysymykset

20. kuinka paljon rahaa kuluu?
21. mitä mieltä vanhemmat ovat harrastamisesta?
22. tulevaisuus tanssin osalta?

LIITE 2

Haastattelu- ja kuvauslupa

13.1.2018

Hei,

Opiskelen yhteisöpedagogiksi Nurmijärven Humanistisessa ammattikorkeakoulussa. Valmistun keväällä 2018. Opintoihini kuuluu opinnäytetyö, jonka työnimenä on ” tanssia omin voimin - omatoimisen tanssitoiminnan merkitys nuorille”.

Haastattelen tammi-helmikuussa kahta Pasilan nuorisotalolla toimivaa omatoimista tanssiryhmää sekä nuoria, jotka käyvät talolla omatoimisesti treenaamassa ohjattujen tuntien lisäksi.

Opinnäytetyössä en käytä haastateltavien nimiä. Kuvia käytän opinnäytetyön seminaariesittelyssä.

Pyydän haastattelu- ja kuvauslupaa opinnäytetyöhöni

ystävällisin terveisin

Ami Nygård

vastaava ohjaaja/nuoriso-ohjaaja

Pasilan nuorisotalo

_____saa haastatella opinnäytetyöhön

☐

_____kuva saa käyttää seminaariesittelyssä

☐

Huoltajan / 18-vuotiaan allekirjoitus ja päivämäärä